

ilerici YURTSEVER gençlik

10 MAYIS 1976
YIL: 1 — SAYI: 13
250 Kuruş

ANTİ-EMPERYALİST, ANTİ-FAŞİST MÜCADELEDE GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM.

onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi

FAŞİST BASKI VE TERÖRE KARŞI TÜM ULUSAL DEMOKRATİK GÜÇLER ELELE VERMELİDİR. YAŞASIN, İLERİCİ GÜÇLERİN BİRLİĞİ!

SÜREGELEN KANLI SALDIRILARA KARŞI

İLERİCİ GÜÇLER GENÇLİĞİ SAVUNUN!

27 Nisan günü CHP ortak grubunda bir konuşma yapan Bülent Ecevit, egemen güçlerin, bir bütün olarak sol güçlere karşı oynadığı oyunlar üzerinde durmuş ve buna karşı alınması gereken önlemler (tedbirler) üzerinde öneriler getirmiştir. Sol üzerinde oynanan oyunlar büyük ölçüde öğrenci gençlik üzerinde oynan dığından ötürü (dolayı) Ecevit'in bu konuşması üzerinde önemle durmakta yarar vardır.

Gruptaki konuşmasında Ecevit, egemen güçlerin, CHP ile birlikte tüm ilerici, demokratik güçlere karşı saldırıya geçtiğini; böylelikle, genel anlamda solu kendilerinin çizdiği dar sınırlarda mücadeleye zorladığını belirtmiştir: **«Bugün bizim de taraf olduğumuz ve bizim dışımızda birçok demokratik ve ilerici güçlerin taraf olduğu ve mücadele alanının sınırını ve kurallarını egemen çıkar çevreleri ve onların siyasal aracı durumunda olan partiler çizmektedir. Bu alanının içine ve bir anlamda bozuk düzenin kalesine CHP'ni ve Türkiye'nin bütün demokratik ve ilerici güçlerini hapsetmek istemektedirler ve bu alanda, bu kalenin içinde bizi kendi kendimizle mücadele eder, kavga eder duruma düşürmek istemektedirler.»** Egemen güçlerin, demokratik, ilerici güçleri parçalama taktiğine karşı Ecevit **«demokratik dayanışmayı»** önermektedir.

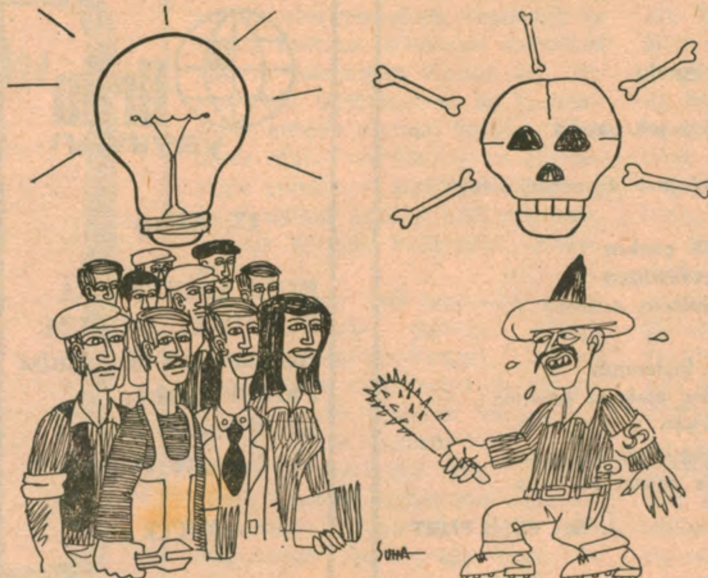
Ecevit'in bu önerisine katılmamak mümkün değildir. Gerçekten de, yayın hayatına başladığımızdan buyana sürekli üzerinde durduğumuz gibi, faşist tırmanışa karşı demokratik güçlerin dayanışması bir zorunluluktur. Ancak, salt bununla yetinmek, idealize etmek olanaksızdır. Çünkü, **demokratik güçlerin dayanışması sürekli gelişen, birbirini bir üst aşamada tamamlayan bir süreçtir, bütündür.** Zorunlu olarak, demokratik güç lerin dayanışmasını örgütlü bir güç haline dönüştürmek için girişimlerde bulunmak gerekmektedir. Çünkü, egemen güçler, güçlerini tek bir noktada toplamış, politik düzeyde MC' de somutlaştırmışlardır. Böyle sine örgütlü bir güce, ancak, sürekli gelişen, uyumlaşan güç birliği hareketi ile karşı çıkılabilir.

Demokratik kuruluşların ve güçlerin arasında, faşist tırmanışa karşı «kendiliğinden oluşan bir dayanışmanın» ortaya çıkması sevindirici bir adımdır. Zaten, demokratik güç lerin dayanışmasının ancak mücadele alanlarında oluşacağı, önceden beri söylenen bir gerçektir. Bunu bir üst aşamada tamamlamak, sürekli bir güçbirliğini yaratmak, tüm demokratik güçlerin görevidir ve emekçi halkın da yararınadır.

YIĞINSAL EYLEMLERİN İÇERİĞİNİ ZENGİNLEŞTİRMEK GEREKİR

Tırmanan faşizme karşı en etkili ve doğru direnme biçiminin, geniş kitleleri kucakla yan yığınsal çıkışlar olduğu gerçeği bugün tüm demokratik çevreler tarafından kabul edilmektedir. Fakat, faşist sal dırıların olduğunu, bu saldırılara karşı yığınsal bir biçimde karşı çıkılması zorunluluğunu söylemek **gerekli ancak yeterli değildir.** Faşist saldırıların nedenlerini, çarpık, geribıraktırılmış kapitalist düzenin çürüyen yanları ile birleştirip halka teşhir etmek, önümüzde duran büyük bir görevdir. Faşist saldırıların bir - kaç beslemenin eseri olmadığını; parababalarının, holdingcilerin, büyük patronların, militarist çevrelerin, büyük toprak beylerinin yönettiğini, bütün bunların emperyalist çevrelere dayandığını emekçi halka bıkmadan - usanmadan anlatmak, bu doğrultuda yığın sal eylemleri örgütlemek gerekir. **Faşist saldırıların maddi temellerini somut olarak göstermeden, faşist saldırıla-**

(Devamı 11. sayfada)

başyazı

İŞÇİ-GENÇLİK DAYANIŞMASI

55 yıl sonra, DİSK'in öncülüğü altında yığınsal olarak kutlanan 1 Mayıs, kuşkusuz en başta işçi sınıfı hareketinin kilometre taşlarından biri olarak anıtlaşacaktır. 1 Mayıs, işçi sınıfımızın, savaşsız ve sömürüsüz bir dünya için; özgürlük, demokrasi, toplumsal ilerleme ve sosyalizm için verdiği mücadelede ulaştığı boyutları açık-seçik vurguladı. Örgütlü, etkin ve disiplinli 1 Mayıs gösterileri, işbirlikçi burjuvazinin, gerici güçlerin ve işçi sınıfı hareketine güvensizlik duyan «sah-

(Devamı 11. sayfada)

MEHMET DAĞBAŞI

FAŞİST CİNAYETLERE SON !

İşçi sınıfının uluslararası birlik dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs'ın yarım yüzyıl sonra DİSK'in önderliğinde ülkemizde ilk defa yığınsal bir biçimde kutlanması, burjuvazinin yüreğine korku salmıştır. Daha 1 Mayıs'tan günlerce önce gerici burjuva basınında 1 Mayıs yığınsal gösterisine karşı «haçlı seferi» açılmış, cayırtı koparılmıştı. Yıldırıcı bir hava yaratabilmek için, maocuların ve goşistlerin gösterilere saldıracağı ileri sürülmüş, ancak işçi sınıfının demir disiplini karşısında oynanmak istenen bütün oyunlar tuzla-buz olmuştur.

1 Mayıs yığınsal gösterisini kundaklamak için burjuvazinin oynamaya çalıştığı oyunların bir parçası olarak, 1 Mayıstan bir gün önce öldürülen Kadıköy Mühendislik ve Mimarlık Yüksek okulu öğrencisi Mehmet Dağbaşı'nın ölüm olayı üzerinde durmak gerekir.

(Devamı 11. sayfada)

1 MAYIS İÇİN HAZIRLADIĞIMIZ ÖZEL SAYI İLE BİRLİKTE BU SAYININ 16 SAYFA ÇIKTIĞINI OKUYUCULARIMIZA HATIRLATIRIZ.

TÜRKİYE GENÇLİĞİNDEN HABERLER

ÖĞRENCİ VELİ - BİRLİĞİ DİYARBAKIRDA SOMUTLAŞTI

Diyarbakır'da Öğretmen Lisesi ve Sanat Lisesinde ilerici öğrenciler üzerinde uygulanan faşist baskılara karşı öğrenci - veli birlikte karşı koymağa başladı.

Genel olarak ülkemizde öğretmen yetiştiren kurumları faşist yetiştirme yuvaları yapma girişimlerine karşı Diyarbakır'da sert tepki başladı. Önce sanat okulu müdürü, okulda bir avuç faşistle ilerici öğrenciler üzerinde terör havası estirmiştir. Öğrencilerin şikayeti üzerine müdür dayakla, küfürle okulda korku havası yaratmak istemiştir. Öğrenciler yılmadan bu girişimleri velilerine bildirmeye, onların desteğini sağlama yoluna girmişlerdir.

Son okul aile koruma derneği toplantısında bir veli dışında tüm veliler okul müdüründen hesap sormuş ve istifa etmesini istemişlerdir. Bir grup temsilci veli Vali, Emniyet Müdürü, Milli eğitim müdürü ile görüşmüştür.

Öğretmen lisesine atanan müdür ve muavinlerin okulda faşist öğrencileri kışkırtıp ilerici öğrencilerin okula gelmemesi için çalışması, stajyer bir öğretmenin dövülmesi, yatakhaneden öğrencilerin atılması üzerine öğrenciler, veliler ve halkla birlikte yürüyüş yaptılar. Bir grup öğrenci velisi okul müdürüyle görüşmeye gitmiş fakat müdür tarafından okula alınmamıştır.

Bunun üzerine öğrenci velileri 25.4.1976 günü Diyarbakır - Töb - Der lokalinde yaptıkları toplantıda direniş komitesi kurmuşlardır. Okulun faşist yuvası haline getirilmesine karşı okul müdürünün istifasını, ilerici öğrenci ve öğretmenler üzerindeki baskılara son verilmesini, ırkçı şoven ideolojinin derslerde verilmemesini, öğrencilerin can güvenliğinin sağlanmasını isteyip, bu yönde çalışmalar yapacaklarını belirtmişlerdir.

ANTALYA — CHP

8 Nisan 1976 perşembe günü Ankara'da faşist komando - polis işbirliği sonucunda vurularak öldürülen 3 devrimci gençten biri Antalya'lı genç arkadaşımız Mehmet EŞARI ORAN'dır. Devrimci kardeşimiz EŞARI'nın faşist kurşunlarla vurularak öldürülmesi Antalya'da büyük üzüntü yaratmış, çevreyi üzüntüye boğmuştur. EŞARI'nın öldürülmesi ve cenazesinin polis tarafından kaçırılarak törensiz gömülmesi Antalya'lı genç devrimciler tarafından protesto edilmiştir. 8 Nisan Faşist katliamı ile ilgili olarak CHP İl gençlik Kolları ve Ant - Gör bir bildiriyi yayınlayarak olayı kınamışlardır. Daha sonra Antalya'da bulunan Devrimci kuruluşlardan, Töb - der, Ant - gör, Tüm - der, Genç - bir, MMO, Tüs - der, EMO'nun başkanları basın toplantısı yaparak faşist katliamı kınamışlar ve devrimcilerin öldürülmekle tükenmeyeceklerini belirtmişlerdir.

KOCAELİ YURDU

Bir süre önce faşist komandoların kanlı baskınına sahne olan Kocaeli öğrenci yurdunda şimdi yeniden faşist oyunlar tezgahlanmaktadır.

Yurt müdürü faşist saldırıya karşı koydukları gerekçesiyle yaralanan 9 öğrenciyi yurttan atmış, bir yurt müdürüne yakışmayacak şekilde hareket etmeye başlamıştır. Öğrencilere tabancasını göstererek tehditler savurmaya ve de yurdu terketmeye zorlamıştır.

Ekonomik sıkıntılar içinde bulunan öğrenci gençlik yurt bulamıyorken Kocaeli Yurdu faşistlerle adeta işgal edilmiş, beşinci kat karargah haline getirilmiş 3000 kişilik yurt 50 kişiye terk edilmiştir. Yurt Kocaelili öğrencilerin olmasına rağmen yabancılar tarafından doldurulmuştur.

Biz Kocaelili öğrenciler olarak yurdun güvenliği açısından yurt müdürünün görevinden alınmasını istemekteyiz, bu konuda bütün öğrenci velilerini uyarırız.

KOCAELİ YURDU ÖĞRENCİLERİ

---

abone sayımız 500'ü aştı

HEDEF → 1000!

militan okuyucular görev başına !

abone kampanyamızı güçlendirelim

---

bizim köşemiz

SARIMSI AYDINLIKTA ÇOCUKLAR SAYRI

(Doğu'da çocuk ölümleri artmakta - Gazeteler)

Küçük bir köyden boğucu öğle sonraları
Büyük bir araba tozu dumana katarak geçerdi kapkara
Sümüklü küçük bir oğlan bakardı ardından
yalınayak başıkabak
Sarımsı aydınlıkta çocuklar sayrı
Dupduru gökten atılan bozgunluk umutsuzlukla karışık

Esrikti balık/deniz çarşaf
İçinde bir bardağın
Uzanan kemikli ellerin
Avuçlarında canverdi soluksuz

Canverdi kim kimin umrunda
O küçük köyde hep sular durgundu
Sarımsı aydınlıkta çocuklar sayrı
Güneş boz-bulanık doğadan uzakta tek başına
Nerede kalmışlardı
Sevecan hanımefendiler yardımlaşma derneklerindeki

Bikiniliydi kız/erkek çapkın
İçinde bir yüzme havuzunun
Sarmaş dolaş gövdelerin ardında

Güzellik tek tutkusuydu Dünya kızlarının
Köyde çirkinlik/pislik/ölüm/üzünç elekten geçince
«Karadır bahtım kara»yı söylerken analar
Ölümü emzirdi sarkık duran göğüsleri yalnızca
Günahsız bebeler toprak altında cansız yattıkça

I. G. - YEŞİLYURT

DUYURU

ANADOLU'DA GAZETENİN DAĞITIMINI YAPAN KURULUŞLARIN, KİTABEVLERİNİN SATILAN GAZETELERİN PARALARINI BİRAN ÖNCE GÖNDERMELERİ GEREKİYOR.

ÖNEMLE HATIRLATIRIZ.

İLERİCİ Yurtsever GENÇLİK

13. Kitap

BULGARİSTAN'DA BUGÜNKÜ DURUM
Bulgaristan Komünist Partisi Merkez Komitesinin 11. Kongre Raporu

ÇIKTI

KIBRIS'TA ORTAÖĞRETİM ÜZERİNDE YAPILAN BASKILARA SON !

Orta öğretim gençliği ilerici, yurtsever oluşunu Özer Elmas ve Mehmet Ömer'in cenaze törenlerinde göstermiştir. İktidar yanlıları bu hareketten tedirgin olmuş, öğrenciler üzerinde çeşitli baskılar uygulamaya başlamışlardır. Öldürülen öğrencilerin cenaze törenine katılmak isteyenleri lise müdürleri önlemek istemişlerdir.

Türk Yapı Sanat Enstitüsü, Ticaret lisesi, Maarif Kolejinde faşist öğretmenler, öğrencileri sorguya çekmekte ve çağ dışı fikirler aşılamak istemektedirler. Öğrencilere siyasi partilere gidip gitmedikleri dahi sorulmaktadır. Bazı gerici öğretmenler Mehmet Ömer'in ölümünden memnunluk duyduklarını belirtmişlerdir. Okul yöneticileri, gençliğin sorunlarına sahip çıkmasından tedirgin olmaktadırlar. Gençliğin gerici, tutucu ve sindirilmiş bir kesim olmasını istemektedirler. Yurtlarda öğrenciler kötü şartlar altında bulunmakta, yüksek ücretler alınmaktadır. Bu şartlara karşı çıkan kız öğrenciler yurtlardan atılmak gibi tehditlerle susturulmaya çalışılmaktadır.

Bütün bu baskılara rağmen orta öğretim gençliği mücadelesine devam edecektir. Mücadelemizde haklıyız ve sonuna kadar da mücadele edeceğiz. Demokratik Gençlik Derneği olarak yapılan bütün bu baskıları halkımız huzurunda protesto eder, baskılara son verilmesi için şu maddelerin uygulanmasını öneririz :

- Tüm orta öğretim gençliği üzerinde uygulanan faşizan baskılara son verilmesi,
- Tüm öğrenci yurtlarının sıhhi duruma getirilmesi,
- Yurt öğrencilerinin yurtta kalmaları için verdikleri 12.500 Kıbrıs Lirasının yarıya indirilmesi,
- Okullarda faşizan baskı uygulayan öğretmenlerin değiştirilmesi.

Sorunlar öğrencilerin önüne faşizan baskılarla dağ gibi dikilmekte, bundan dolayı öğrencilerin başarı durumları kuvvetli bir şekilde etkilenmektedir. Bu sorunların acil olarak çözümlenmesinde Kıbrıs Orta Öğretim Gençliği olarak ısrar ediyoruz.

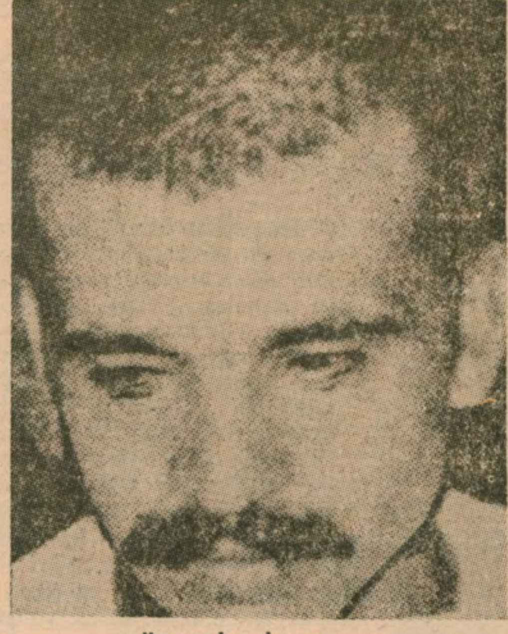
YAŞASIN ORTA ÖĞRETİM GENÇLİĞİNİN DEMOKRATİK MÜCADELESİ.

DEMOKRATİK GENÇLİK DERNEĞİ (KIBRIS)

DENİZ GEZMİŞ

YUSUF ASLAN

HÜSEYİN İNAN

ÜÇ YURTSEVER GENCİ ANIYORUZ

İşçi sınıfı hareketi ile aynı boyutlarda olmasa bile, Türkiye'de ilerici, yurtsever devrimci gençliğin savaşım tarihi eskidir. Aynı zamanda bu tarih; baskıya, zulme, kıyıma karşı cesaretin, yurtseverliğin, fedakarlığın tarihidir. Bu anlamda, Türkiye'de ilerici, yurtsever gençliğin şanlı bir tarihi vardır. Bu şanlı tarih içerisinde, emperyalist uşağı Yunan ordularına karşı İzmir'de ilk kurşunu atan sosyalist genç gazeteci Hasan Tahsin; Bayar - Menderes diktasına karşı öğrenci hareketini yöneten Turan Emeksiz; 1965 yılından sonra işbirlikçi burjuvazinin tem silcisi Demirel iktidarına karşı mücadele eden Vedatlar, Taylanlar, Battallar, Hüseyinler ve daha nice isimlerini yazamadığımız genç devrimciler adlarını kanla, şerefle kazımışlardır.

Gençliğin yarattığı anti - emperyalist gelenek 1965'den sonra büyük bir hızla gelişmiş ve burjuvaziyi açıkça tedirgin etmiştir. Bu geleneği yıkabilmek için egemen güçler, bir yandan faşist sürülerini gençliğin üzerine sürerken, diğer yandan işçi sınıfına ters, sapık akımlar olan maoizm, troçkizm ve goşizmi gençlik içerisinde yaymaya çalışmışlar, beslemişler; çift yönlü saldırılarla ülkeyi 12 Mart faşizminin eşiğine getirmişlerdir. 12 Mart faşizmi döneminde demokratik hak ve özgürlükler gaspedilmeye çalışılmış, demokratik örgütler kapatılmış, emekçi halk ağır baskı ve terör altında tutulmuştur. Üç yurtsever gencin 6 Mayıs 1972 tarihinde idam edilmeleri, bu genel faşist terörün bir parçası olarak ele alınmalıdır.

Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan, bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine inanmış, bu uğurda herşeyi göze alabilen yiğit, fedakar yurtseverlerdi. Bu üç yurtseverin cesareti, fedakarlığı, tüm yurtseverler tarafından örnek alınması gereken yönleridir. Ancak bu, onların izlediği çizgiyi izlememiz gerektiği sonucunu çıkarmaz. Çünkü hayat, bu çizginin yanlışlığını ortaya çıkarmıştır ve dünya devrimci gençlik hareketinin tarihi bunu kanıtlayan sayısız örneklerle doludur. İşçi sınıfına ve onun etrafında halkalanan emekçi halka dayanmayan, onu temel almayan hiç bir gençlik hareketi, ne kadar iyiniyetli ve inançlı olursa olsun başarıya ulaşamaz; aksine işçi sınıfının ulusal ve sosyal kurtuluş savaşımına zarar verir. «Gençliğin yolu işçi sınıfının yoludur» derken vurgulamak istediğimiz bu tarihi gerçektir.

HAKKARİ'DEN HABER VAR !

Yolsuz, okulsuz, işsiz olan Hakkari halkı, ulusal ayrıcalığın ve ulusal baskının zulmü altında inim inim inletilmektedir.

İşbirlikçi tekelci burjuvazinin bilinçli olarak geri bıraktırdığı, kanunsuzluğa zorla ittiği bu yiğit halk, bugün, ilerici-yurtsever gençliğiyle bütünleşmiş, doğudaki ulusal baskıya ve ulusal ayrıcalığa son vermek amacıyla bilinçlenme evresindedir.

Türkiye'de parmakla gösterilecek bir gençlik-halk dayanışması vardır bu ilimizde. Gerici faşist güçlerin vurucu güçlerinin, «iyi saatte olsun»ların bu ilimizde insan ahlâkına, onuruna ve haysiyetine yakışmayacak katmerli zulüm örneklerini uyguladığını herkes bilmektedir.

İşbirlikçi komprador burjuvazi ve onların ağa-babaları emperyalist güçler, bu ilimizde karşı-devrimci bir çete kurmak istemişler ancak şerefli, yiğit Hakkari'linin devrimci geleneği bu girişimi suya düşürmüştür. Fakat faşizmin vurucu güçleri yeni yeni oyunlar tezgahlamaktadırlar.

80 yaşında bir ihtiyarın sırtına binip **ZAP** suyunu geçenler bilsinler ki, o **ZAP** suyu bir gün onların kirli leşlerini Kızıldenize taşıyacaktır. Hakkari'ye fabrika okul yapacaklarına 16 milyon lira harcayıp kale gibi

(Devamı 11. sayfada)

İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ'NİN «ULUSAL BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ» GECESİNDE BULUŞALIM !..

tarih : 16 Mayıs 1976 Pazar
yer : spor ve sergi sarayı
saat : 20.00

GENÇLİK TURAN EMEKSİZ'LERİ UNUTMAYACAKTIR

TURAN EMEKSİZ

Dünya ilerici gençlik hareketinin tarihi de göstermektedir ki; her ülkenin gençliği bağımsızlık, demokrasi, barış, toplumsal ilerleme ve sosyalizm mücadelesinde halkının yanında yer almaktadır ve bundan sonra da alacaktır.

Türkiye gençliği de daima emekçi halkın yanında saf tutmuş ve bunu ulusal kurtuluş savaşından buyana bir gelenek haline getirmiştir. 28-29 Nisan olayları, bu gelenek içerisinde önemli bir yer tutmaktadır.

Emperyalist güçlere ve yerli işbirlikçilerine yaslanan Bayar - Menderes iktidarı (1950 -1960), emekçi halkın tüm demokratik hak ve özgürlüklerini gasbetmiş, ekonomik ve sosyal baskının cenderesi içerisinde ezmeye çalışmıştır. Ancak, 28 Nisan 1960 tarihinde ve bu tarihten sonra gelişen olaylar, Bayar - Menderes diktasının yıkılmasını beraberinde getirmekle birlikte, halkımızın ve gençliğin istediği ileri demokratik bir düzenin başlangıcı olamamıştır.

28 Nisan 1960 tarihinde onbinlerce üniversite öğrencisi **«Hürriyet»** sloganını haykırarak Beyazıt Meydanı'nda toplanmaya başlamıştı. Ancak siyasal iktidarın vurucu gücü polisler ve motorlu birlikler öğrencilerin üzerlerine ateş açtılar. Turan Emeksiz, açılan ateş sonucunda vuruldu ve göğsünde açan **«kırmızı karanfille»** toprağa düştü. Bu bir rastlantı olamazdı. Çünkü, Turan Emeksiz herhangi bir kişi değildi. O, işçi sınıfının bilimsel dünya görüşü sosyalizme inanmış, gençlik hareketinin başını çeken bir liderdi. İşte bunu iyi bilen siyasal iktidar ve onun polis şefi Bumin Yamanoğlu, Turan Emeksiz'i kurşunlarına hedef seçtiler.

28 Nisan olayları, tüm yurt çapında gençliğin demokratik mücadelesi için bir kıvılcım oldu. 29 Nisan'da Ankara'da Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde toplanan ve **«Hürriyet»** diye haykıran üniversite öğrencilerinin üzerine polisler ateş açtılar. Ayrıca aynı gün İstanbul ve İzmir'de gençler gerici iktidarın aleyhine gösteriler ve toplantılar düzenlediler. **(Önümüzdeki sayı, 27 Mayıs olayları üzerinde duracağız.)**

KIBRISLI YURTSEVERLERE YÖNELTİLEN BASKILAR ARTIYOR

GÜNER TAHİR

Türkiye'de bulunan Kıbrıs'lı öğrenciler üzerindeki baskılar devam etmektedir. Bir süre önce iki Kıbrıs'lı öğrenci öldürülmüş, birçoğu ise saldırıya uğramıştır. Kıbrıs'lı öğrencilerin kaldıkları yurtlar ellerinden alınmak istenmektedir. Son olarak bölücülük yaptığı iddiasıyla Güner Tahir adlı öğrenci sınır dışı edilmiştir. Bu olayla ilgili olarak İstanbul Kıbrıslılar Öğrenim ve Kültür Derneği (İKÖK) bir bildiri yayınlamıştır. Bildiride şöyle denmektedir :

«Örgütlü, halktan ve emekten yana mücadelemizi kırmak için uzun bir süredir devam eden baskı zincirine bir yenisi daha eklendi. Son zamanlarda iki yurtsever arkadaşımızın öldürülmesinden ve çeşitli baskılardan sonra bir yurtsever arkadaşımız da üç gün süre ile tutuklandıktan sonra «bölücü hareketlerde başı çekiyor» iddiası ile sınır dışına atılmıştır.

Bundan kısa bir süre önce faşist katiller tarafından öldürülen Özer ve Mehmet arkadaşlarımızın kanları kurumadan Güner Tahir arkadaşımızın sudan sebepler öne sürülerek sınır dışına atılması olayı her zaman için emekçi halkının mücadelesi yanında yerini alan Kıbrıs Yüksek Öğrenim Gençliğine karşı Kıbrıs'taki seçim arefesinde gerici güçlerin giriştiği yeni baskı ve yıldırma yöntemlerinden başka birşey değildir.

Bu örgütlü mücadeleyi çıkarttıkları anti - demokratik seçim yasası ile kıramıyacaklarını gören egemen güçler emekçi halkımızın örgütlü mücadelesine karşı baskı daha sinsi oyunlar tezgahlıyor.

Kıbrıs'ta ilerici örgütlere karşı baskılar artarken ilerici meclis üyeleri köylere sokulmuyor ve toplantılara gelen köylüler üzerine baskı kuruluyor. Liseli gençler Mehmet Ömer'in cenaze törenine katıldı diye okullardan uzaklaştırılıyor.

Sermaye çevrelerinin örgütlerine girmedi diye işçiler, memurlar işlerinden atılıyor, köylüler kredilerinden oluyor. Bütün bunların yanısıra Kıbrıs Yüksek Öğrenim Gençliğine karşı da baskılar yeni boyutlar kazanıyor.

Yurtsever Kıbrıslı öğrenciler öldürülüyor, okullara sokulmuyor. Kıbrıslı öğrencilerin sahip oldukları bir iki yurt kapatılmak isteniyor. Bu yurtlara polis baskınları düzenleniyor. Son olarak da Güner arkadaşımız sınır dışı ediliyor.

Tüm bu uygulamalar seçimlerin yaklaştığı ve Kıbrıs sorununun yeni boyutlar kazandığı bugünlerde gerici güçlerin Kıbrıslı ilericilere karşı sinsice giriştikleri baskı ve yıldırma hareketlerinin bir sonucudur.

Bu faşizan baskılara karşı tüm ilericileri, yurtseverleri, devrimcileri birleşmeye ve dayanışmaya çağırıyoruz.»

MURAT DERSANESİ ÖĞRENCİLERİ :
«SÖMÜRÜYE SON!»

İstanbul'da üniversiteye hazırlık dershanelerinden bazılarında fazla ücret alınmasından dolayı boykot başladı. Cağaloğlu Klodfarer caddesinde bulunan Murat dershanesinde öğrenciler duvarlara 'bizden fazla alınan paralarımızı istiyoruz' 'bu dershanede boykot var' 'hak verilmez alınır' gibi dövizler asmışlardı. Kapıda duran bir görevli bize öğrencilerin Milli Eğitim Müdürlüğüne dilekçe vermeye gittiklerini söyledi. Foto muhabiri arkadaşla Milli Eğitimin önüne gittik. Oraya vardığımızda kursiyer öğrencilerin kaldırımlarda oturdukları görülüyordu. Kapıda duran iki arkadaşa yaklaştık :

— Biz İlerici Yurtsever Gençlik gazetesinden geliyoruz, bize boykotunuzun sebeplerini açıklarmısınız?

Boykotumuzun nedeni kısaca şudur. Milli Eğitim Bakanlığının özel dershaneler için aldığı bir karar vardır. 40 kişiye kadar olan sınıflarda saat ücreti 8 TL sı, 40 kişiden fazla olan sınıflarda ise 6 TL sı olarak saptanmıştır. Biz 40 kişiden fazla olan sınıflarda ders gördüğümüz halde patron 8 TL. sı saat ücreti alıyor. Bizden saatte iki lira fazla ücret almaktadır. Yasal olan hakkımızı almak için boykota başladık.

— Boykota başlamadan önce patrondan fazla alınan ücretlerin geri verilmesini istedinizmi?

Evet istedik, fakat patron vermek istemedi. Bizde yasal yollara başvuracağımızı ve Milli Eğitim'e dilekçe vereceğimizi söyledik. Bu iki liralık fark büyük bir yekün teşkil etmekte. Hesapladık tüm dershanede okuyan arkadaşlardan üç milyondan fazla para alınmış oluyor.

— Patron sizlerden fazla aldığı ücretleri geri verdi diyelim, sorunlar böylece halledilmiş olacakmı?

Bizden alınan paraların geri verilmesi bir çözüm değildir. Bu olay bozuk düzenin eğitime yansımasıdır. Eğitimde fırsat eşitliği diye birşey kalmamıştır. Çoğumuz liselerde yeterli öğrenim görmediğimizden kurslara devam etmek zorunda kalıyoruz. Çözüm ancak ilerici yurtsever güçlerin yani tüm ulusal demokratik güçlerin iktidara gelmesiyle hallolur.

Arkadaşlara teşekkür ederek ve başarı dileyerek ayrıldık. Aldığımız haberi değerlendirmek için gazete bürosuna giderken yanımıza iki polis yaklaştı ve bizi karakola götüreceğini söyledi. Sebebini sorduğumuzda siz toplantı ve gösteri yürüyüşleri kanununu ihlal etmişsiniz dediler. Bütün çabalarımız fayda vermedi, bizi karakola götürdüler suçsuz olarak otuz iki saat gözaltında tutulduk.

FAŞİSTLER ORTAOKULLARA DA EL ATIYOR

27.4.1976 günü Diyarbakır Atatürk Ortaokuluna önceden haber verildiği halde, henüz kimlikleri saptanamıyan kişilerce dinamit atılmıştır. Olay büyük bir tesadüf eseri öğrencilerin bahçede olduğu sırada olmuştur. Patlama üzerine toplanan öğrenciler; Kahrolsun Faşistler ve Katil İktidar diye bağırmışlardır. Öğrenci velilerinin de okul önünde toplanması üzerine emniyet kuvvetleri göz yaşartıcı bomba kullanarak topluluğu dağıtmak istemişlerdir.

Zaman zaman polisle veliler arasında çatışma çıkmış, bu arada öğretmenlerden Fatma Topaloğlu, Mehmet Bahçealtı ve Reşat Tunç polis tarafından tutuklanmış, hakarete uğramışlardır. Resim çekmek isteyen gazeteci Ekrem Sunar tartaklanmış ve resim çekmesi engellenmiştir.

Askeri birliklerden gelen yardımla topluluk dağıtılmış, okul süresiz tatil edilmiştir. Polisin açıklamasına göre yedi öğrenci gözaltına alınmıştır.

TÜTED İSTANBUL ŞUBESİNİN KONGRESİ YAPILDI

Türkiye'de teknik elemanların demokratik yığın örgütü olan TÜTED İstanbul Şubesi'nin kongresi geçtiğimiz günlerde yapılmıştır. Teknik elemanların demokratik istemlerini savunan ve bunu politik mücadele ile bağlayıp bu doğrultuda bütün demokratik güç ve kuruluşlarla dayanışmayı hayata geçirmek isteyen devrimcilerin karşısına **maceracı - goşist ve sekter unsurlar** karşı bir liste ile çıkmışlardır. Kongre boyunca bozguncu unsurların tezgahlamaya çalıştığı bütün oyunları devrimciler bozmuş, gereken cevabı vermişlerdir. Maceracı - goşist ve sekter unsurların oluşturduğu liste, oynanmaya çalışılan bütün oyunlara rağmen açık bir farkla kaybetmiş, teknik elemanlar tekrar devrimci listeyi oluşturan kişileri yönetime seç mişlerdir. Buna göre, Kemal Daysal yeniden şube başkanlığına getirilmiştir.

TÜTED İstanbul Şubesi Kongresi de göstermektedir ki, egemen güçler, teknik elemanların birliğini **maceracı - goşist ve sekter** unsurları ileri sürerek parçalamak istemektedir. Ancak, bu çabaların boşa çıkarılacağını teknik elemanlar göstermişlerdir.

Son aldığımız habere göre, TÜTED İstanbul Şubesi Yönetim Kurulu üyesi Hüseyin Doğan, geçirdiği bir trafik kazası sonucu yaralanmıştır. Arkadaşımıza geçmiş olsun der, acil şifalar dileriz.

ERDEK KÜLTÜR DERNEĞİ

Erdek Kültür Derneği yöneticileri yayınladıkları bir bildiriden dolayı dernek tüzüğünün amaç maddesine aykırı olduğu gerekçesiyle yargılanmışlardır. Haklarında verilen 6 ay hapis cezası, 3600 Lira para cezasına çevrilip tescil edilmiştir.

Kararın temyizi istemiyle dosya yargıtaya gönderilmiştir. Dernek yöneticileri «Yurtsever Erdek Halkı» başlıklı, Erdeğin kurtuluşunu konu edinen Emperyalist istilacılara karşı verilen Ulusal Kurtuluş mücadelesini de içeren bir başka bildiri nedeniyle de halen yargılanmaktadırlar.

Dernek yöneticileri baskıların kendilerini yıldıramayacağını mücadelelerini anti-demokratik uygulamalara rağmen daha kararlı bir şekilde sürdüreceklerini bildirmişlerdir.

TÜM ÜNİVERSİTE, AKADEMİ VE YÜKSEK OKUL ASİSTANLARI BİRLİĞİ (TÜMAS) BAŞKANI AHMET BALAMİR :

"ÖĞRETİM ÜYELERİ VE ÖĞRENCİLER ELELE VERMELİDİR"

■ **TÜMAS'ın kuruluş nedenlerini, amaçlarını ve çalışmalarını açıklar mısınız?**

Bilindiği gibi 1968 yılında kurulan üniversite asistanları sendikası ÜNAS, 12 Mart 1971 faşizmi sırasında tüm demokratik örgütlere karşı girişilen antidemokratik uygulamalara paralel olarak kapatılmıştı. Yine bu dönemde yapılan çeşitli baskılar sonucu üniversiteler belli bir suskunluk içine itilmiş ve demokratik, özerk üniversite mücadelesi zorla engellenmişti. İşte **TÜMAS**, 12 Mart sonrası ortaya çıkan bu boşluğu kapatmak için;

— asistanların ekonomik ve demokratik haklarını örgütlü bir şekilde dile getirebilmek,

— eğitim sorunlarını yurdumuzun sorunları ışığında ele alıp çözüme kavuşturmak için ileriye dönük çalışma ve araştırmalar yapmak,

— ülke çapında sürdürülen demokrasi ve bağımsızlık mücadelesine katkıda bulunmak amacı ile kurulmuştur.

Bunun için herşeyden önce örgütlenme çalışmalarına girişilmiş, Ankara merkez olmak üzere Bursa, İstanbul, Elazığ, Konya ve Diyarbakırda TÜMAS şubeleri açılmıştır. Örgütlenme çalışmaları devam etmektedir.

Devletleştirilen özel yüksek okullardaki asistanların doktora yapabilme ve kadro sorunlarının halledilmesi amacı ile belli bir çalışma planı yapılmıştır ve sürdürülmektedir.

Demokratik Üniversite konusunda asistanların görüşlerini dile getiren bir ön çalışma yapılmış, ortaya çıkan öneriler, yeni hazırlanmış olan ve Cumhuriyet Senatosunda görüşülecek olan Üniversiteler Yasa Tasarısının eleştirileri ile birlikte Cumhuriyet Senatosu Eğitim Komisyonu üyelerine gönderilmiştir.

Demokratik Üniversite mücadelesinin vaz geçilmez bir unsuru olan öğrenci kesimi ile olumlu bir diyalog kurulmuştur ve bu mücadelenin bir bütünlük kazanması doğrultusunda çalışmalar yapılmaktadır.

Bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin güçlendirilmesi için 10 örgütün giriştiği eylem birliğine katılınmış ve ortak çalışma sonucu, konferanslar ve güçlü kitle eylemleri düzenlenmiştir.

■ **Sizce, MC'nin Yüksek öğretim ve bilim kurumları üzerine yoğunlaştırdığı baskıların ve faşist saldırıların sebebi nedir?**

Üniversite ve yüksek okulların çıkardıkları ilerici ve devrimci seslerden iktidarlar, eskiden beri rahatsız olmuşlardır.

Gençlik, eğitimdeki aksaklıkların temelde düzenin bozukluğundan kaynaklandığını kolayca kavramakta ve giderek bozuk düzene karşı çıkmaktadır.

Eğitim kuruluşlarının, dışa bağımlılıktan ötürü, emperyalist anavatanlara beyin ihracını sağlamakta oluşunu görmekte ve buna karşı aktif olarak direnmektedir.

Tüm sorunların çözümü için ülkemizin demokrasi ve bağımsızlık mücadelesinin başarıya ulaşması gerektiğini çok iyi bilmektedir.

Özellikle bu dönemde üniversiteleri hedef alan bunca yoğun faşist saldırının, üniversiteye el koyma niyetinin her an gündemde oluşunun esas nedeni budur. Üniversite ve yüksek okulların devrimci dinamizmi bu yüzden baskı ve terörle susturulmak istenmektedir.

■ **MC işbaşına geldiğinden beri asistanlar üzerindeki baskılar neler olmuştur? Bilimsel araştırmalar boy hedefi olmuş mudur? Baskılara karşı demokratik tepkiler neler oldu?**

MC'nin işbaşına gelmesi ile birlikte tüm emekçi halk üzerinde şiddetini arttıran faşist baskılar, özellikle üniversite ve yüksek okullar üzerinde yoğunlaşmıştır. Bu dönemde, devrimci gençliği sindirmek amacı ile faşist çeteler eliyle gerçekleştirilen ve günlük olaylar haline gelmiş olan: okul basma, adam öldürme ve yaralama gibi baskı ve terör hareketleri, öğretim üyeleri, öğretim görevlileri ve asistanlar üzerinde de hissedilir şekilde artmıştır. Yalnız geçtiğimiz ay içinde Konya'da bir öğretim görevlisi zincir ve sopalarla dövülmüş, bıçaklanarak komaya sokulmuştur. Ankara'da Hacettepe ve ADMM'de deydana gelen olaylar sırasında 4 öğretim görevlisi polis ve faşistlerce dövülmüştür.

Bunun ötesinde, kurum olarak üniversiteler MC iktidarının boy hedeflerinden biri olmuştur. Planlanan faşist saldırılar kamu oyuna sağ-sol çatışması olarak yansıtılıp bahane edilerek üniversite yönetimine el koyma tehdidi savrulmata, zaten polisin buralara sokulması ile fiilen el konulmuş olan üniversitelerde özerklik tamamen ortadan kaldırılmak istenmektedir.

Yine bu karanlık dönemde 12 Mart faşizminde olduğu gibi bilimsel yayınlar iftiralara uğramaya başlamıştır. Bunun en açık örneği Doç. Server Tanilli'nin «Uygarlık Tarihi» adlı eserinde komünizm propagandası yaptığı iddiası ile dava açılmış olmasıdır.

Bütün bu baskılara karşı TÜMAS tüm demokratik olanakları zorlayarak, diğer örgütlerle eylem birliği çalışmaları içine girerek mücadele etmektedir. Üniversitelere karşı girişilen faşist baskıları protesto etmek, gençlikle sıkı bir diyalog kurabilmek amacı ile çeşitli üniversite ve yüksek okul sorunları ile ilgili kapalı salon toplantıları yapılmaktadır.

Ayrıca faşist baskınlar basın aracılığıyla protesto edilmekte, olaylar kamu oyuna doğru bir biçimde aktarılmaya çalışılmaktadır.

Server Tanilli olayını kamu oyuna etkili bir şekilde duyurabilmek için imza kampanyası açılmıştır.

Üniversitelere elkoyma vb. sorunlar üzerinde asistan kitlesine gerekli bilinci vermek ve bu antidemokratik uygulamalara karşı direnmek için, bildiriler dağıtılmakta, basın toplantıları düzenlenmekte ve bu sorunlar kamu oyuna maledilmeye çalışılmaktadır.

■ **İleri bir demokrasi, halktan yana bir iktidarın işbaşına gelmesi için göretmenlere, asistanlara ve öğrencilere düşen görevler neler olmalıdır?**

Bunun için öğretim üyeleri, görevlileri ve asistanlar öncelikle henüz yetersiz durumda olan örgütlenmelerini tamamlamalı, örgütlü olan öğrenci kesimi ise içinde bulunduğu dağınıklıktan kurtulmalı ve faşizme karşı tek yumruk haline gelebilmelidir. Tabii bu toparlanma işçi sınıfı birliğinden ayrı ele alınamaz. Ancak o sağlandığı zaman gençliğin devrimci mücadelesi rayına oturacak ve işçi sınıfımız bu güçlü müttefikini yanına alarak mücadelesini çok daha ileri aşamalara götürecektir.

Demokratik örgütlere şu dönemde düşen görevlerden birisi bir araya gelerek güçlerini ve tecrübelerini birleştirmek, kendi aralarındaki devrimci kardeşliği ve dayanışmayı arttırmak, en geniş bir demokrasi cephesini oluşturarak, faşizme karşı daha etkili ve aktif şekilde mücadele etmektir.

■ **Memur, teknik eleman ve öğretim görevlilerinin sendikalaşması konusunda neler düşünüyor sunuz?**

İşçi - memur ayırımı suni bir ayırımdır. İnsan hakları evrensel beyannamesine göre çalışan herkes işçidir. Buna rağmen burjuvazi, işçi sınıfını müttefiklerinden tecrit edip güçsüz kılmak için, elinden geldiği oranda fazla vatandaşı memur statüsüne sokmuştur. Böylece pahalılığın yaratıcısının işçi sınıfı ve grevler olduğu, sendikasız yurttaş kesimine daha kolay yutturulabilmektedir. Bu uygulama, işçi sınıfı mücadelesinin kökleşmediği, işsizliğin alabildiğine yaygın olduğu geri kalmış ülkelerde daha kolay yürütülmektedir.

Bugün tüm memurların, teknik elemanların, öğretmenlerin ve üniversitenin akademik ve idari personelinin en acil sorunlarından biri de grevli toplu sözleşmeli sendikal hakların kazanılmasıdır.

TÜRK TELEFON İŞÇİLERİNE MAOCULARIN OYNADIĞI OYUN

İşyerinde 1974 yılında Maden-İş Sendikasında örgütlenmiştik. Örgütlenme sırasında işveren 13 kişinin iş aktini feshetmişti. Fakat bu feshetme ancak kağıt üzerinde kalmıştı. Çünkü, Maden-İş Sendikasının çalışıp işvereni zorlamasıyle ve orada çalışan işçilerin birlikte hareket etmeleri sonucunda çıkarılan arkadaşlar tekrar geri alınmıştır.

Daha sonra 1975 yılında işveren eski atölye durumunda bulunan işyerini genişletmek ve ortaklarını çoğaltarak bankalar, OYAK (Ordu Yardımlaşma Kurumu) ile birlikte bir holding haline dönüşümü durumunu ortaya çıkarmıştır. Bu durumda yasal olarak işçiler kanuni haklarını alarak yeni kurulan Türk Telekomünikasyon A.Ş. ne geçmeleri sağlanacaktı. İşyerinde temsilci sıfatıyla temsilcilik yapan arkadaşlar işyerinde bu meseleyi işçilere açıkladılar. Yani yeni fabrikada çalışmış olacaktık. Sendikamızda işverenle temasa başlamıştı. Yalnız işveren 12 kişiyi ben yeni fabrikada çalıştırmam demişti. Bu arada fabrikadaki işçiler cumartesi günleri Yeşilova halk evinde Maocu ilerici Maden-İş Sendikası tarafından hazırlanan seminerlere, temsilcilerle 25 - 30'ar grupluk halinde götürülüyordu. Son zamanlarda işyerinde çalışan sapık ideoloji taşıyan bazı kişilerde sendikamız olan Maden-İş aleyhine çeşitli yalan, dolan söylentiler yapıyorlardı. Yeşilova Halkevine giden işçiler aslında fabrikadaki durumları iyi anlamak için toplanıyorlardı. İşyerinde işçileri oraya götüren kişilerde aynı şeyleri söylüyorlardı. Fakat oraya gidildiğinde, başka bir durumdan karşılanıyordu. Orada tamamen fabrika meselelerinden apayrı olan şeyler konuşuluyordu. Yeşilova Halkevinde DİSK'e nasıl küfür edilir, DİSK nasıl yıpranır, DİSK'in içine nasıl sızılır durumları konuşuluyordu.

Son zamanlarda işveren temsilcisiyle sendikamız Maden-İş Temsilcileri toplanmışlardı. Bu toplantıda biz işçilerin yeni fabrikaya geçişi sağlanacaktı. İşveren söz vermişti. Hiç kimse atılmıyacak, herkes kanuni haklarını alıp aynı şartlarda yeni fabrikada protokol esasına göre çalışacaktık. Sendikamız bu toplantıdan alınan kararları işyeri temsilcilerine anlatmışlardı. Daha önce de Fındıkzade'de bulunan Şan Düğün evinde sendikayla bir toplantı yapmıştık. Toplantıda fabrika durumu için bizlere söz hakkı verilmişti. Fakat oradaki toplantının amacını maocular saptırdılar. Daha evvel kendilerinin hazırlamış oldukları kağıtları bazı bilinçsiz kişilere vererek onları da kendi oyunlarına maşa ettirdiler.

İşyeri temsilcileri sendikadan aldıkları talimatları işçilere yanlış anlatıyorlardı. Sebebi ise kendileri de maocularla yakın ilişkiler kurmuşlardı. Sendikanın almış olduğu kararlardan, onların işyerinde anlattıkları sözler arasında dağlar kadar fark vardı. Sendikamızın almış olduğu kararları bizler daha sonraları öğreniyorduk. Sendikamız kesin talimat vermişti. İşyerinde bu sıralarda hiçbir direniş yapılmıyacaktı. Çünkü işveren böyle bir şey bekliyordu. İşyerinde işveren açık açık bizi direnişe sürüklemek istiyordu. Ondan sonra da iş aktimizi fesh edebilsin. Çünkü önümüzde bir sözleşme vardı. Onun gayesi toplu sözleşmeden kaçmaktı.

İşyerinde bulunan maocu dediğimiz ters akımlarda onların yani patronun küreklerini çekiyorlardı. İşçilere ters ters şeyler söylüyorlar, sendikayı kötülüyorlar, işçileri galeyana getirip direnişe sürüklemek istiyorlardı. En sonunda da bunu yaptılar. 31.3.1976 günü saat 13.30'da yemekhanede yemek yemek için bulunuyorduk. O sırada maocu dediğimiz kişiler çeşitli tahrik ettirici, işçileri galeyana getirici sözler sarfettiler. Şunu söylüyorlardı: «Biz işyerinde huzursuz, sendika ile işveren temsilcisi gelsin meseleyi yemekhanede halledelim.» Orada bu maocu dediğimiz ters akımcılar, işçileri peşlerine sürükliyerek direniş kararı verdirdiler. Direnişi daha evvel bu maocular başkalarıyla karar vermişlerdi. Bizler yani gerçekleri sonunda öğrenmiş bulunan işçiler daha sonra bunların oyunlarına maşa olduğumuzu öğrendik. Direniş kararı alınırken sendikanın haberi yoktu, o haberi direnişten 3 saat sonra sendikaya bildirdiler. I. Bölge Başkanımız olan Murat Tokmak saat 4.30 da fabrikaya geldi. Yani direnişten 3 saat sonra. Yapmış olduğumuz direnişin hiçbir yasal hakka dayanmadığını gelip bize yemekhanede izah etti. Hepimiz orada yanıldığımızı fark etmiştik. Fakat iş işten geçmişti. Yani treni kaçırmıştık. O sırada başkanımız bu durumu izah ederken bir kaç tane maocu başkana çeşitli küfredici nitelik taşıyan sözler söylediler. Başkan gereken cevabı vermişti.

Ertesi günü iş saatinden sonra çıkış kapısına geldiğimizde 13 kişinin çıkışı verilmişti. Bunlar arasında 7-8 senelik işçiler vardı. 17 b şıkkına göre çıkarılmışlardı. Ondan sonra da bu maocu dediğimiz kişiler hatalarını ört-bas etmek için işçiler arasında ajanlık vazifesini gördüler. Hatalarını sendikanın sırtına yüklemek istiyorlardı. Hatta mao-

(Devamı 11. sayfada)

1 MAYIS 1 MAYIS YAŞATACAK SEN

1 Mayıs sabahı bir başka doğdu güneş İstanbul üzerine. Güneşin ilk ışıkları, kentin yarım yüzyıldır görmediği görüntüleri aydınlatıyordu. Dizi dizi otobüsler geliyordu çevre kentlerden. Aynı anda Haydarpaşa garına giren trenden insanlar boşalıyordu. Kentin dış mahallelerinden otobüsler le, trenlerle, yürüyerek bir insan seli akıyordu aynı yöne. Bayrama geliyordu onbinler, yüzbinler. Ama bu kez bahar bayramına değil. Elleri doluydu gelenlerin. Ama bu kez piknik sepeti değil. Pankartlar, flamalar, bayraklar vardı ellerinde. **İşçiler geliyordu.** Demiri döven, çeliğe su veren, kumaşı diken, tüm değerleri üreten işçiler. Yurdun dört bir yanından gelen işçiler, emekçiler dünya işçilerinin Birlik - Mücadele - Dayanışma günü 1 Mayıs'ı 50 yıldan bu yana ilk kez kitlesel bir biçimde kutluyorlardı. Koca kent çiçek açmıştı günlerden beri 1 Mayıs afişleriyle.

İşçiler saat 8.30'dan başlayarak Saraçhane, Beşiktaş ve Kabataş'ta toplanmaya başladılar. Anadolu'dan gelen işçiler Haydarpaşa ve Kadıköy'den vapurlarla toplanma yerlerine geliyorlardı. Saat 11'e doğru Saraçhane korteji onbinlerce kişiyle yürüyüşe geçti. Saraçhane'den yürüyüşe geçen kol Şişhane'ye vardığında kolun sonu hala Saraçhane'de idi. Bu sırada Beşiktaş korteji, önünde üzerlerinde 1 Mayıs Bayramını, işçi, köylü, aydın dayanışmasını, DİSK'i canlandıran panolar bulunan kamyonlar olduğu halde yürüyüşe hazır olarak yerini almıştı. Akaretlerden başlayan kortej, Barbaros Bulvarını gidiş - geliş yönünde tümüyle kaplayarak Esentepe kavşağına kadar uzanıyordu. Soğuğa, yağmura rağmen kadınıyla, erkeğiyle, genciyle, ihtiyarıyla yüzbinler Taksim'e akıyordu.

İŞÇİLER GELİYOR

Taksim alanı sabahın erken saatlerinde dolmaya başlamıştı. İşçiler marşlarla, türkülerle, işçi sloganlarıyla kortejleri bekliyorlardı. Alan hoparlörlerinden işçi marşları yayınlanıyor, Timur Selçuk ve Dostlar Tiyatrosu Korosu marşlar söylüyor, Genco Erkal ve mitingi kürsüden yöneten DİSK görevlisi Sıtkı Çoşkun şiirler okuyorlardı.

Ve meydanın girişinde, ellerinde flamaları, bayrakları, pankartlarıyla, çelik disiplinleri, düzenli yürüyüşleriyle **Demirdöküm İşçileri** göründü. Aynı anda binlerce hançere aynı şeyi bağırıyor, binlerce yürek aynı amaç için atıyordu. Meydanı gür sesler doldurdu: **İşçiler geliyor.** Yiğit Demirdöküm işçileri örnek yürüyüşleri, kararlı tavırlarıyla tarihe geçen direnişlerini bir kez daha hatırlattılar. Demirdökümlüler halay çekerek geçti kürsünün önünden. Arkalarından bitmek bilmez bir insan seli geliyordu. Sendikalar ve işyerleri, flamaları altında kürsünün önünden düzenli yürüyüşlerle geçerek alandaki yerlerini alıyorlardı. Ellerindeki pankartlarda istemlerini belirtiyorlardı : **«Faşizme geçit yok», «Bağımsız Türkiye», «141, 142'ye hayır», «Bütün ülkelerin işçileri birleşin», «Yaşasın işçi sınıfının birliği», Yaşasın 1 Mayıs», «Ekmek barış özgürlük».** Haykırılan sloganlar da aynı yöndeydi: **«İşçiyiz güçlüyüz devrimde öncüyüz», «Bağımsız Türkiye», «İş ekmek hürriyet sömürüye nihayet», «1 Mayıs 1 Mayıs ilk dileğimiz, yaşatacak seni tunç bileğimiz»** ve en çok haykırılan slogan **«Faşizme geçit yok».** İşçiler, kürsünün önünden geçerken sloganlar, marşlar söylüyor, davullar eşliğinde halay çekiyorlardı. İşçi sınıfı bayramının bilincindeydi. İşyerinin önünde yürüyen bir işçi Taksim'e girerken bağırıyordu: **«İşçiyim ben. Geliyorum!»** Saraçhane kolunun başında, Demirdöküm'ü, Sungurlar'ı, 16 Haziran'ı, daha nicelerini gören Maden - İş 14. Bölge yürüyordu.

Tekstil sendikası, önde tekstil işçisi kadını canlandıran bir pano olduğu halde rengarenk bayraklarıyla girdiler alana. Tekstil işçileri göz nurlarının, el hünerlerinin eseri kumaşlardan yaptıkları bayraklarını sallayarak geçtiler. İşçiler akıyordu. İşte bir fabrikanın önünde iş kazasında sakatlanan bir işçi koltuk değnekleriyle en önde gidiyor. Onların arkasında Paşabahçe grevini yapanların çocukları Hür - Cam İş sendikasına bağlı cam işçileri. Bursa maden işçileri miğferleri ve iş giysileriyle katılmışlar bayrama.

GENÇLİĞİN YOLU İŞÇİ SINIFININ YOLUDUR

İşçilerle birlikte ellerinde **«Gençlik Halkımızın Ulusal ve Sosyal Kurtuluş Mücadelesinin içindedir»** yazılı pankartlarıyla **İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ** geliyordu. İki koldan yürüyen **İGD**'nin 8 bini aşkın ilk kolu önde **İGD** korosu olduğu halde marşlar söyleyerek alana girdi. **İGD**'liler örnek aldıkları işçi sınıfı disiplinini bir an bile bozmadan uyguluyorlardı. **İGD** tiyatro kolu yürüyüş boyunca sunduğu **«Grev»** oyununu Taksim'de kürsü önünde tekrarladı. Ve bir gün önce faşistlerin saldırısına uğrayan ve arkadaşları **Mehmet Dağbaşı**'nı kaybeden **İGD**'liler **«İşçi Gençlik elele, demokratik cephede»** sloganlarıyla işçilerin sevgi gösterileri arasında geçitlerini sürdürdüler. **İGD** geçerken kürsüden Nazım Hikmet'in **«Beyazıt Meydanındaki Ölü»** şiiri okunuyordu. **İGD** pankartı arkasında **«Genç Dişçiler Derneği» , «İlerici İktisatçılar Kültür Derneği», «Genç Fenliler Derneği», «Teknik Bilimler Araştırma Derneği TEK - BAD», «Dev - Lis», «Ankaralı İlerici Yurtsever Gençler», «Bursalı İlerici Yurtsever Gençler», «Menemen İlerici Gençler Derneği», «Erdek Kültür Derneği», «Hataylılar Kültür ve Dayanışma Derneği», «Bolu, Diyarbakır, Antep, Çanakale** ve birçok ilden gelen ilerici yurtsever gençler yürüyordu. İlerici Gençler ellerindeki pankartlarda sloganlarını belirtiyorlardı: **«Faşizme geçit yok», «141, 142'ye hayır», «İşçi gençlik elele», «Türkiye işçi sınıfına selam», «Genç emekçilere 6 saatlik işgünü», «Emekçi gençlere eğitim hakkı», «Demokratik üniversite».**

Saraçhane kortejiyle birlikte **İKÖK - KÖGEF** pankartı altında yiğit Kıbrıs'lı öğrenciler **«Bağımsız Kıbrıs»** sloganlarıyla geçit törenine katıldılar. Yıllardan beri sürdürdükleri mücadelelerinde birçok şehit veren Kıbrıslı ilericileri girdi. **DİSK** yöneticileri alanda çoşkun alkışlarla karşılandılar. Beşiktaş kortejinde, yürüyüş boyunca öndeki araçtan fabrika düdüğü çalıyordu.

İşçiler, yine düzenli gruplar halinde ve bir bayram havasında geçtiler kürsü önünden Tekstil sendikası Anadolu yakası işçileri yine rengarenk bayraklarıyla gelmişlerdi. Kavel Kablo işçileri 1963'leri yaşatarak geçtiler. İşçi sınıfı tarihinin şanlı sayfaları anımsanıyordu birer birer. Arçelik fabrikası işçileri bir kamyon üzerine yerleştirdikleri torna tezgahı ile geçtiler. Balyozunu demire indiren işçi haykırıyordu: **«İşçiyiz güçlüyüz, devrimde öncüyüz».** Anadolu yakasındaki **İGD**'li gençler,**«İlerici Mühendis ve Mimarlar Derneği», «Kadıköy Tiyatro ve Kültür Derneği», «Sakarya Kültür Derneği»** üç bine yaklaşan gençle Beşiktaş kortejinde bayrama katıldı.

AND

Biz tüm emekçiler
Biz tüm yurtseverler
Faşizme, emperyalizme
Ve sömürüye karşı
Bağımsız, demokratik
Ve ileri bir Türkiye için
Hiçbirşeyden korkmadan, bıkmadan
Usanmadan, yılmadan
Sonuna kadar mücadele edeceğimize
Emekçilik şerefimiz ve
Yurtseverlik namusumuz üzerine
And içeriz!

Türkiye işçi sınıfı içten selamladı. Saatler süren Saraçhane kolunun Taksim'e girmesinden sonra Beşiktaş korteji yürüyüşe geçti. Önde DİSK yöneticileri; panolarla süslenmiş arabalar; kamyonlara binmiş işçiler; işçilerin taşıdığı **1 Mayıs** ve **DİSK** bayraklarıyla; başta İstanbul milletvekilleri Metin Tüzün, Hasan Basri Akgiray, Vahit Çalın, Mehmet Emin Sungur, İzmir milletvekili Süleyman Genç olmak üzere 13 milletvekilinin bulunduğu kortej Taksim'e

ANALAR DOĞURUR FAŞİSTLER ÖLDÜRÜR

Nice yiğit evlatları faşistlerce katledilen, ulusal ve sosyal kurtuluş savaşımının sayısız neferlerini, **Satılmış Tepe'leri,**

LK DiLEĞiMiZ TUNÇ BiLEĞiMiZ

Şerif Aygün'leri, Abdi Gönel'leri, Harun'ları, Güzelce'leri, Suphi'leri yetiştiren analar, **İlerici Kadınlar Derneği İKD** onbinlerin alkışları arasında alana girdi:

Analardır adam eden adamı Aydınlıklardır önümüzde gider

«Barış», «Eşitlik», «İlerleme» sloganlarıyla yürüyen ilerici kadınlar, bağımsızlık, demokrasi ve toplumsal ilerleme mücadelesinde ilk günden beri en ön safta çarpışan kadınlarımızın tarihimizdeki geleneğini sürdürüyorlardı.

DİSK'e bağlı sendikaların tümünün katıldığı bayrama **DİSK'e** katılma kararı alan **Genel - İş** sendikası kalabalık bir gurupla katılmıştı. **DİSK'li** işçiler, saflarına katılarak işçi sınıfının birliğine güç katan kardeşlerini kucakladılar. Ayrıca **SEKA** işçileri, **Beykoz Deri İşçileri, Oleyis, Ulaş - İş** 1 Mayıs bayramına katılarak işçi sınıfı dayanışmasının güzel bir örneğini verdiler. Dünya çapında birçok ismi bünyesinde toplayan **Türkiye Yazarlar Sendikası TYS**, işçi bayramına tüm gücüyle katılmıştı. **Tüm - As, TMMOB** bayrama katılan demokratik kuruluşların önde gelenlerindendi. Yurdun dört bir yanında kıyıma uğrayan, oradan oraya sürülen, saldırılara göğüs geren, dövülen, yaralanan, katledilen, tüm baskılara karşı durup ilerici bir kuşak yetiştirmek için hayatı pahasına çaba gösteren yiğit öğretmenlerimizin demokratik örgütü **TÖB - DER**, Ankara'dan, Ağrı'dan, Lice'den, yurdun dört bir yanından binlerce üyesiyle gelmişti. Öğretmenler koşar adım, el sallayarak, işçilerin coşkun alkışları arasında geçti.

Saat 15'e yaklaşırken alan tamamen dolmuş, işçiler Taksim gezisine, Cumhuriyet Caddesinde Elmadağ'a, Gümüşsuyunda İTÜ önüne kadar taşmışlardı. Bu alandakilerin sayısı **300 bini** aşıyordu.

DÜNYA'DA 1 MAYIS

Taksim'de üçyüz bini aşkın işçi, emekçi, aydın ve ilerici yurtsever gencin kutladığı dünya işçilerinin **Birlik - Mücadele - Dayanışma** günü dünyada birçok ülkede aynı anda milyonlarca kişi tarafından kutlanıyordu. ABD, Japonya, İtalya, Fransa, İngiltere, tüm Sosyalist ülkeler, Afrikanın yeni özgürlüğe kavuşmuş ülkelerinde milyonlarca insan 1 Mayıs'ı kutladı. İşgal altındaki Filistin topraklarında, Şili'de, İspanya'da faşizme rağmen 1 Mayıs gösterileri yapıldı. Lefkoşe'de beş bin Rum işçisi **«Türkler bizim kardeşimizdir»** sloganlarıyla gösteri yaptılar. Dünya işçileri istemlerini, sloganlarını yüze yakın ülkede haykırdı. 1 Mayıs 1976, dünyada yükselen barış ve toplumsal ilerleme mücadelesinde kararlılığın haykırıldığı anlamlı bir an oldu.

Kortejler Taksim'de toplandıktan sonra, Türkiye işçi sınıfının büyük önderlerinden, 1 Mayıs'ın kitlesel bir biçimde kutlanmasında büyük emeği olan, **DİSK Genel Sekreteri İbrahim Güzelce** için saygı duruşunda bulunuldu. Daha sonra kürsüye gelen **DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler** günün anlamını belirten bir konuşma yaptı.

Türkler'in konuşmasının sonunda **«ülkemizde ve dünyada sömürüye, emperyalizme karşı, bağımsızlık, demokrasi, özgürlük, barış ve toplumsal ilerleme için verilen halk kurtuluş savaşlarında veya aynı amaç uğrunda hayatlarını veren tüm şehitlerin anısı için»** saygı duruşunda bulunuldu. Daha sonra devrim andı içildi. **1 Mayıs Dünya İşçilerinin Birlik - Mücadele - Dayanışma Günü için düzenlenen toplantı sona ererken, işçi sınıfının Paris Komününden bu yana söyleyegeldiği uluslararası marşı binlerce hançereden dalga dalga göklere yayılıyordu.**

KANLI TERÖR VE YIKIM POLİTİKASINA SON!

İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ 1 Mayıs İşçi Bayramı dolayısıyla bir bildiri yayınlamıştır. Bildiride şöyle denilmektedir :

KARDEŞLER

KANLI TERÖR VE YIKIM POLİTİKASINA SON
FAŞİST YUVALAR DAĞITILMALIDIR

Bugün 1 Mayıs. Yeryüzündeki milyonlarca işçi ve emekçi gibi; aynı coşku ve heyecanla kutluyoruz.

1 Mayıs işçi sınıfının emperyalizme tekellerin egemenliğine, faşizme, ırkçılığa, barış düşmanlığına, militarizme ve her çeşit gericiliğe karşı, örgütlü birliğini, sınıf dayanışmasını temsil eder. İşçi hareketinde her yıl biraz daha büyür ve devleşir. 1 Mayıs geleneği ve yüzyıllık bu gelenek işçi sınıfının savaşımlarıyla, yok edilmez zaferleriyle doludur.

DİSK'in öncülüğü altında; yığınsal olarak kutladığımız 1 Mayıs bayramı, işçi sınıfına ve geleceği onunla birleşen bütün emekçi halka, aydınlara, gençliğe, hepimize kutlu olsun.

YAŞASIN 1 MAYIS,
YAŞASIN İŞÇİ GENÇLİK DAYANIŞMASI,
İŞÇİLER, EMEKÇİLER, AYDINLAR, BÜTÜN İLERİCİLER

KARDEŞLER,

Ülkemiz zorlu, çetin bir dönemden geçiyor. Egemenliği, elinde tutan işbirlikçi burjuvazi, işçi ve emekçi sınıflara, onların her türlü demokratik hak ve özgürlüklerine karşı amansız bir saldırıya geçti. Ülkemiz bir baştan bir başa kanlı bir terör havasına boğuldu.

Faşist biçimli MC iktidarı, halkımızın yaşam koşullarını dahada ağırlaştırdı. Fiatlar alabildiğine artarken, ücretler yerinde sayıyor; ve hatta gerçek ücretler düşüyor. Bütçe açıklarını kapatmak için ağır dış borçlanmalara gidiliyor. Rüşvet ve yolsuzluklarla devlet hazinesi soyuluyor.

Halk düşmanı, azılı gericilerden oluşan bugünkü iktidar, ABD ile halkımızdan ve hatta meclislerimizden bile gizlenen yeni anlaşmalar imzaladı. ABD ve NATO üsleri olarak kullanılmak üzere kiraladığı topraklarımızla, Ulusal gelirimizin önemli bir kısmı silah tekellerine aktarılıyor. MC, NATO'cu militarist çevrelerin «soğuk harp» politikasına hizmet ediyor.

MC, bu gerici, halk düşmanı politikayı gözlerden gizlemek için eli kanlı faşist komando çetelerini sokağa saldı. Son bir yıl içerisinde elliden fazla işçi ve öğrenci katledildi; yüzlercesi yaralandı. Yığınsal tutuklamalar, işkenceler sürüp gidiyor. Dernekler kapatılıyor, kitaplar toplatılıyor.

İşbirlikçi burjuvazi, derinleşen ekonomik ve politik bunalımı aşmak ve emekçi sınıfların ulusal özgürlük ve demokrasi savaşını ezmek için yeni bir 12 Mart faşizmini tezgahlamak amacındadır.

MC'nin terör ve yıkım politikasına karşı, bütün demokratik güçler birleşmelidir.

DEMOKRATİK, HALKTAN YANA BİR İKTİDAR İÇİN İLERİ.
YAŞASIN ANTİ - EMPERYALİST, İLERİCİ GÜÇLERİN BU YOLDAKİ BİRLİĞİ.

KARDEŞLER,

Ülkemizin dört bir yanında kol gezen faşist zorbalık, özellikle ilerici gençliğe karşı daha kanlı biçimler alıyor. Köşebaşlarında, sokaklarda ilerici gençler sinsice kurşunlanıyor. Ve iktidar koltuğunda oturanlar, bu kanlı cinayetlerini herkesin gözleri önünde tertipliyen komando çetelerini «Vatansever» gençler ilan ediyor.

Bugün fiili işgal altında tutulan bir kısım okul ve yurtlar, faşist çetelerin karargahı haline gelmiş, binlerce öğrencinin CAN GÜVENLİĞİ ve ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ yok edilmiştir.

ÇAĞRI

Gençliğe yönelik kanlı saldırıların kitlesel bir terör niteliğine ulaştığı; hergün onlarca gencin kurşunlandığı, tutuklandığı şu günlerde, bütün demokratik güç ve kuruluşları gençliği savunmaya çağırıyoruz.

— Şayet gençliği hedef alan bu saldırılar, halkımıza yönelik baskı ve terörün bir parşası sayılıyorsa;

— ABD emperyalizmi, CIA'nın ve NATO'cu çevrelerin desteğiyle gerici güçlerin ülkemizde açık faşizmi yerleştirmeyi planladıkları ve bunun politik zeminini yaratmak için ilerici gençlere karşı aralıksız saldırıları bir gerçek ise;

— Ve dökülen her damla kanın demokrasi ve özgürlük adına döküldüğüne inanılıyorsa; bütün demokratik güç ve kuruluşlar en etkili yollarla harekete geçmeleri ve gençliği savunmak için geniş bir demokratik platform yaratmaları gerekir. Böylesi bir dayanışma demokratik güçler arasındaki güç ve eylem birliğinin önemli bir kalkanı olacaktır.

— Gençlik halkımızın bugünü ve yarınıdır. Gençliğin savaşımı, halkımızın ulusal ve sosyal kurtuluş savaşımıyla birleşecektir. Gençliğe yönelik kanlı terör politikasına karşı, gençlerle elele verin. Faşist güçlerin MC'nin gençlik üzerindeki kanlı oyunlarını hep birlikte bozalım.

GENÇLİĞE CAN GÜVENLİĞİ VE ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ

FAŞİST ÜLKÜ OCAKLARI VE MHP KAPATILMALIDIR

YAŞASIN GENÇLİĞİN BAĞIMSIZ, DEMOKRATİK VE ÖZGÜR BİR GELECEK İÇİN VERDİĞİ SAVAŞ

İngiltere muhabirimiz, Alejandro Rojas ile röportaj sırasında..

ALEJANDRO ROJAS, «ŞİLİ ÜNİVERSİTESİ FEDERASYONU BAŞKANLAR KONSEYİ (CPFUCH)» BAŞKANI VE AYNI ZAMANDA ULUSLARARASI ÖĞRENCİLER BİRLİĞİ BAŞKAN YARDIMCILARINDANDIR. 1973'TE ŞİLİ'DEKİ FAŞİST DARBEDEN SONRA, CUNTA TARAFINDAN ARANAN EN ÜST 30 KİŞİDEN BİRİYDİ. 8 AY ŞİLİ'DE İLLEGAL ÇALIŞTIKTAN SONRA YURTDIŞINA ÇIKTI. AŞAĞIDAKİ RÖPORTAJ, 4-9 NİSAN TARİHLERİ ARASINDA NUS KONGRESİ İÇİN İNGİLTERE'YE GELDİĞİNDE, İLERİCİ YURTSEVER GENÇLİK GAZETESİ İNGİLTERE MUHABİRİ TARAFINDAN YAPILMIŞTIR.

TÜRKİYE GENÇLİĞİ ŞİLİ GENÇLİĞİNİN YANINDADIR

■ **Bize Şili Öğrenci hareketinin kısa bir geçmişini ve temel özelliğini anlatırmısınız?**

Asrın başında Şili öğrenci hareketinin kurduğu örgüt biçimleri, üniversitelere bağlı yerel federasyonlar temeli üzerindeydi. Şili'de 8 üniversite vardır. Her üniversitede, her bölgede ve Şili'de tüm öğrencileri temsilen tek bir öğrenci örgütü vardı. Öğrenci örgütlerine, öğrenciler üniversitelere girer girmez otomatikman üye olurlar. Her federasyonun kendi içinde liderlik seçimi yapılır. Her federasyon başkanının bir araya gelip oluşturduğu «Şili üniversitesi Federasyon Başkanları Konseyi» (CPFUCH) tüm Şili'li öğrencilerin en üst organıdır. Her politik grup ulusal çapta yapılan seçimlere kendi programı ve listeleri ile girerdi. Halk Birliği'nin bu seçimlerde tek listesi olurdu. Adaylar seçimlerden önce aylarca üniversiteleri gezerler ve tartışırlar. Seçimler bütün bunlardan sonra olur. Her grup aldığı oy yüzdesine göre Yönetimde temsil edilirdi.

Her federasyon fakültelerle yakın ilişkiler içindedir. Her federasyonun bir yönlendirici (directorate) bir de uygulayıcı (executive) kurulu vardır. Yönlendirici kurul her fakülteden çoğunluk ve azınlık grupların delegelerinden oluşur ve oldukça geniş temsil yönü vardır. Örneğin Şili Öğrencileri Federasyonunda Yönlendirici Kurul 250 üyeden oluşur. Bundan başka 11 üyeden oluşan ve çoğunluğun ve azınlığın da temsil edildiği bir uygulayıcı (Yönetim) kurulu vardır.

Şunu belirtmeliyim ki, Şili öğrenci hareketinin ilerici bir geleneği vardır. O Şili işçi sınıfı ile birlikte doğmuştur. Bütün yarım asırdan fazla bir zamanda Şili öğrenci hareketinin özelliği; emperyalizme ve baskıya karşı, demokratik değişimler için işçi sınıfı önderliğinde, onunla birlikte savaşmasıdır. Demokratik değişimlerin gerçekleştirilmesi, 1970'den sonra Salvador Allende'nin Halk Birliği hükümetinin iktidarı sırasında başarılmıştı. O zaman içinde Şili öğrenci hareketi demokratikleşme, eğitim reformu, öğrenci yaşamı, üniversitenin toplumda oynadığı rol üzerinde ana istemleri gerçekleştirilmişti. İlk defa Şili tarihinde üniversiteler ulusal gelişmeye gerçek anlamda katkıda bulundu.

■ **Bizlerin Türkiye'li devrimciler olarak sizin savaşınızdan, faşizme karşı mücadelenizden çıkaracağımız çok dersler var. Bize Şili'de faşizme karşı savaşımın geldiği aşamadan, somut savaş biçimlerinden anlatırmısınız?**

Şunu belirtmem gerekiyor ki Şili'deki faşist darbe bize eski egemen çevrelerin ve sömürücü sınıfların devrimci süreç içinde tavırlarını açıkça gösterdi. Bu çevreler, Halk Birliği hükümetinin iktidarından önce kendilerini demokratik olarak gösteriyorlar ve «öz gürlük» ve «demokrasinin» savunucuları olduklarını iddia ediyorlardı. Halk Birliği hükümeti iktidar olduktan sonra bu çevreler gerçek yüzlerini gösterdiler, gittikçe saldırganlaşarak karşı darbe için hazırlık yapmaya başladılar. «Demokrasi» havarisi mi yoksa faşizm tezgahlayıcısı mı olduklarını gösterdiler. Bunların hal ka ne biçim bir demokrasi ve hürriyet sundukları bugün her kesçe bilinen bir gerçek. Karşı devrimci darbeden sonra yurtsever ve demokratik güçlerin yeniden örgütlenmeleri gerekiyordu. Yeni şartlarda, yoğun baskı ve saldırı şartlarında açık politik eylem zorlaşmıştı. Gizli çalışmak, illegaliteye geçebilmek hüner isteyen zor ve karmaşık bir işti. Fakat bunu gerçekleştirdik. Bugüne dek önemli ve alınacak ana ders mücadelede başarılı olabilmemiz için bir taraftan gerekli sıkı güvenlik tedbirlerini alarak gizli çalışmayı geliştirmek diğer yandan yığınlarla bağlarımızı güçlendirmek. Bu gerçek bugün Şili'de bir azınlığın ya da bir partinin çözmek zorunda olduğu bir sorun olarak değil, halk yığınlarının şüphesiz ki başta işçi sınıfının genel tavrı ve arzusu olarak beliriyor ve bunun bugün gerçekleştirilmiş olması Şili'deki ilerici hareketin önemli bir başarısıdır. Öğrenci hareketi içinde de bu açık bir tavır olarak beliriyor.

Diğer bir ders de birlik olmamızda yatıyor. Fakat birlik bu gün başka bir anlam taşıyor. Bu, yalnız Halk Birliği hükümetini destekliyenlerin birliği değil daha geniş bir birlik olma durumunda, Halk Birliği hükümetini desteklemeyen fakat bugünkü faşist iktidara karşı herkese de bu birlikte yer vardır. Yalnız, böylesine geniş bir cephenin yaratılmasında henüz gereken düzeyde başarılı olmadığımızı belirtmem gerekiyor. Halk Birliği'ni oluşturan partiler arasında birlik sağlanmış durumda. İşçi sınıfı gerçekten birlik içinde. İşçi sınıfı çetin gizlilik koşullarına rağmen yığınsal eylemler, grevler, toplantılar örgütlüyor. Bir keresinde denizin altındaki madenlerde çalışan maden işçileri, ekonomik ve sosyal istemleri için madeni işgal ettiler. Binlerce madenci bu grevde yer aldı. Sonra işçilerin istemleri kabul edilmek zorunda kaldı.

Anti-faşist cephe kurma süreci yalnızca işçi sınıfı içinde değil aynı zamanda gençlik ve köylüler arasında gelişiyor. Politik bir inanca bağlı olmayan halk da hep birlikte çalışıyorlar. Faşizme karşı direnişte ölen kahramanların ya da hapise atılanların aileleriyle dayanışma gösteriliyor. İşlerini politik nedenlerle kaybedenlere maddi yardımda bulunuluyor ve özellikle işçi sınıfının ve emekçilerin hakları ve geçmişte elde ettiği kazanımları etrafında birleştiriliyor. İşçi sınıfının tek sendikal örgütü «Şili Sendikaları Konfederasyonu» CUT gizlilik koşullarında savaşıyor. CUT bir minimum eylem programı sundu. Bu programda emekçi halkın politik, ekonomik ve demokratik istemleri yer alıyor. Bu program geniş emekçi yığınların sendikal planda birlik halinde faşizme karşı savaşmasını sağlıyor. CUT'ye bağlı federasyonların büyük çoğunluğu bu minimum eylem programını destekliyor. İşçi sınıfı Şili'de yeni eylem biçimlerine, yeni savaşlara kendisini hazırlıyor.

Biz kendi güçlerimizin yeniden örgütlenmesi dönemini bitirdik. İçinde bulunduğumuz dönem halk yığınlarının onun örgütlerinin faşizme karşı saldırıya geçmesi dönemidir.

Bu savaşta bizim özellikle illegal çalışmayla, yığınlar arasında çalışmayı bağdaştırma zorunluluğumuz vardır. Çünkü yığınlardan kopuk bir illegal çalışma başarılı olamaz. Bunu daha da somuta indirgersek, biz bir yandan illegal anti-faşist gençlik örgütlerimizi güçlendirirken diğer yandan yığın çalışmasını hızlandırmalıyız. Örneğin; gençliğin bazı istemleri ni cevaplayabilmek için kültür ve spor klüpleri kurmak gibi ulusal çapta bir hareket var. Cunta buna karşı gelemiyor, bunun nedeni de hareketin yığınsal oluşu. Bir anti - faşist gençlik örgütü yayınladığı bir bildiride cuntaya şöyle sesleniyor : «siz bizim nerde olduğumuzu soruyorsunuz, biz size söyleyelim, her spor ve kültür kulübüne, her fakülteye gidin bizleri oralarda bulacaksınız. çünkü biz gençliğiz, bizi öldürmek mi istiyorsunuz? gençliği öldürürsünüz». Yığınlarla bağın önemini defalarca vurguluyorum, çünkü biz yaşaklamalara rağmen var olma hakkını yığınsal olmakla sağlıyoruz. Hareketin yığınsallığı Cunta'yı şaşırtıyor. Polisten, ajanlardan korunmanın esas yolu da yığınsallıktan geçiyor. Bu gün Şili'de yurtsever ve demokratlar üzerinde uygulanan baskı ve terör durmuş değil. Yine görülmemiş canilikte işkenceler yapılıyor. Ancak artık durum daha değişik. Faşistler darbenin ilk zamanlarında olduğu gibi binlerce işçiyi bir anda kurşuna dizemiyor. Ordu içinde bu türden yığınsal öldürmelere de tepkiler var. Cunta baskı ve terörü daha çok faşizme karşı direnişi örgütleyenlere işçi sınıfının devrimci partilerine ve liderlerine uyguluyor, bunun böy le olması da doğaldır.

DÜNYA GENÇLİĞİ ANTİ-EMPERYALİST DAYANIŞMA, BARIŞ, DOSTLUK İSTİYOR!

P.K. 914 Sirkeci-İSTANBUL

Faşizme karşı savaş, somut koşullarda değişik biçimler alıyor. Bunlardan bazı örnekler vermek isterim. Cunta geçen yıl gençliği kendi amaçlarına uygun bir biçimde örgütlemek, ona sempatik görünmek için bir bahar festivali düzenledi. Biz bu festivale katılmaya, platform olarak kullanmaya hatta onu yönetmeye karar verdik. Festival günü binlerce genç sokaklara meydanlara dol du. Yüzleri maskeli devrimciler festival boyunca anti - faşist bildiriler dağıttılar. Gençler caddelerde dans ettiler.

Cuntayı alaya aldılar, onu küçük düşürdüler. Bir kaç öğrenci 100 kadar köpek bulup onlara faşist generalleri anımsatan giysiler giydirip ve boyunlarına da «Ben Pinochet'-im» tasması asarak sokaklara salıverdiler.

Diğer bir yol, banknotların üzerine anti-faşist sloganlar yazmak. Her anti-faşist Şili'de bunu yapıyor ve böylece herkes o sloganları okuyor. İllegal propagandanın faşizme karşı savaşta büyük önemi var. Bizim bir yeraltı radyo istasyonumuz var. Bu radyo düzenli yayın yapmasa da, çok önemli günlerde yayın mutlaka yapıyor. Örneğin, bu radyo 1 Mayıs'tan önce çok büyük bir yayın yaptı. O gün devlet radyosunun dalga boyunu kullandılar ve 1 Mayıs'a çağrı tüm Şili'lilerce dinlendi.

Fakültede, biz eğitimde artan pahalılığa karşı, pahalılığı yoketmek için savaşıyoruz. Duvara bir kağıt yapıştırıp bunu parası olmadığı için okuma imkanı bulamayanların imzalamaları istendiğinde herkes imzalıyor. Bunlar bazı somut örnekler. Biz diyoruz ki faşizmi yıkmak için her yol her savaş biçimi demokratiktir. Faşizmi silahlı ayaklanmayla yıkmakta demokratiktir. Ancak faşizme karşı ister silahlı, ister silahsız savaşalım belirleyici olan yığınların oynadığı roldür.

■ İşçi sınıfına yabancı, sapık akımların Şili'de oynadıkları rol ve örgütlenme düzeyleri üzerine ne dersiniz?

Maoizmi kastediyorsanız bu sapık akımın taraftarları ve kurbanları Şili'de çok zayıf kalmışlardır, fakat «solculuğun» başka görüntüleri vardır. Şunu belirtmem gerekiyor ki Maoizm Şili'de hiç bir zaman taraftar bulabilecek, gelişebilecek bir ideoloji değildir. Çünkü Şili halkı Çin Hükümeti'nin ihanet içindeki politikasını, onun faşist cuntayı desteklemesini, **Pekin Bankasının** Şili'de bir şubesini açarak cuntaya mali destek göstermesini ve faşist cuntaya silah satmasını nefretle karşılıyor. Cuntanın 1973 den bu yana Çin'den aldığı yardım dört katına ulaştı.

Cuntanın ele geçen gizli bir belgesinde uluslararası durumun değerlendirilmesi yapılıyor ve Çin, Güney Afrika, İspanya gibi faşist rejimlerin bulunduğu ülkelerin yanında Şili'nin «dostu» olarak nitelendiriliyor. Şili halkı yalnız Maoizmin Şili'de yaptıklarını değil, aynı zamanda Angola'da ve diğer ülkelerde nasıl emperyalizmle işbirliği yaptığını iyi biliyor.

■ MİR ve diğer bölücü, maceracı grupların durumu nedir?

Gerçekten Halk Birliği hükümeti sırasında böyle çeşitli kuruluşlar vardı. Bunlar Şili devriminin karakterini ve özelliklerini kavrayamadılar ve çeşitli sorunlar, zorluklar yarattılar. O zaman bunlar yalnız latifundaların, büyük tekellerin değil her çeşit özel mülkiyetin, küçük üreticilerin

ve çiftçilerin mülkiyetlerinin de likide olmasını ve tasviyesi ni istiyorlardı. Halk Birliği hü kümeti için çeşitli zorluklar yaratıyorlar, işçi sınıfının köylülerle cephesini baltalayarak onun yandaşlarından soyutlanmasında sağcılara hizmet ediyorlardı.

Bunların bu gün Şili'de varlıklarını koruyamadıklarını belirtmek gerek. Askeri istihbaratın ve ajanların sızmasıyla bunlar örgütsel varlıklarını devam ettiremediler. Örneğin MİR ajanların faaliyetleriyle tamamen yok oldu, korkunç bir şey çünkü onların içinde iyi niyetli dürüst, ama yetersiz bilinçte bir çok insan vardı.

Bütün bunlara rağmen «solculuk» tehlikesinin Şili'de yok olduğunu söyleyemeyiz. Yetersiz bilinçte unsurların bunlara kapılma durumu veya emperyalizmin ve CIA'nın bu unsurlar kullanma oyunları ve planları olabilir ve sonuçta olacaktır. Bunlar geniş anti - faşist cepheyi baltalamaya ve onu daraltmaya çabalayacaklar, **mücadelenin yakın amacının sosyalizm olduğunu savunacaklar** ve bize çeşitli zorluklar yaratmaya mücadelemizi kösteklemeye çalışacaklardır.

■ Sovyetler Birliği ve Dünya Sosyalist Sistemi'nin varlığı Şili'deki devrimci savaşımı ne yönde etkiliyor. Sosyalist ülkelerin gösterdiği dayanışmanın öneminden kısaca bahseder misiniz?

Bu gün Dünya sosyalist sisteminin varlığı, Şili'deki sınıf savaşının varlığını çok derinden etiklemekte. Dünya devrimci sürecinin hızlanması Sovyetler Birliği'nin gücü, faşist Pinochet rejiminde uluslararası planda soyutlanmasını getiriyor. Bu gün ABD hükümeti bile Şili hükümeti'nin yanında olduğunu açıkça belirtmekten çekiniyor. Şüphesiz ki güçlü bir Dünya Sosyalist Sistemi'nin varlığı Şili'deki savaşımı pozitif yönde etkiliyor. Latin Amerika'daki biricik sosyalist ülke olan Küba Şili halkına iyi bir örnek oluyor.

Şunu belirtmek gerekir ki Şili halkı kimin dost kimin düşman olduğunu iyi ayırdediyor. Sovyetler Birliği ve öteki Sosyalist Ülkelerin büyük çoğunluğu Şili ile dayanışmada başı çekiyor. Radyo Moskova, Radyo Berlin ve Radyo Prag'ın Şili halkına dönük özel yayınları var. Sovyetler Birliği'ne karşı tavır bizim için ilkeseldir. Bu tavırdan bizler taviz veremeyiz. Bu gün Şili yurtseverlerine Sovyet halkı en fedakar bir şekilde yardım ediyor. Proleterya Enternasyonalizminin en canlı örneklerini veriyor. Sovyet halkı faşizmin ne olduğunu gayet iyi biliyor. Çünkü o yüce ülke 30 yıl önce faşizmi kendi kanında boğmuş insanlığı büyük felaketten kurtarmıştı. Sovyetler Birliği o savaşta 20 milyon insanını kaybetmişti. Sovyetler Birliği'ne dil uzatanlar emper yalizmin ekmeğine yağ sürmekten başka bir şey yapmıyorlar.

Sovyetler Birliğinin bizimle gösterdiği dayanışmadan söz etmeden geçilemez. SBKP 25. Kongresi bu konuda, önemli kararlar almıştır. Şili Komünist Partisi Genel Sekreteri Luis Corvalan ve diğer politik tutukluların serbest bırakılması için Sosyalist ülkeler yoğun bir kampanya sürdürüyor.

Bu yardımların, dayanışmanın bizim için büyük önemi vardır ve biz bunun bilincindeyiz.

■ IUS'in genel anti-faşist, anti-emperyalist savaştaki yeri :

Çeşitli Ulusal Öğrenci Birliklerinin katılması temelinde öğrenci hareketinin uluslararası çapta tek örgütü durumunda olan IUS (Uluslararası Öğrenci Birliği)'in oynadığı rol bugün gittikçe daha büyük bir önem taşıyor. IUS (UÖB) tüm dünyayı kapsayan anti - emperyalist cephenin, bütün barışsever güçlerin, barışın yerleşmesi (güvenlik), Detant'ın gerçekleştirilmesi, silahsızlanmanın hızlandırılması, demokrasi ve toplumsal ilerleme için savaşta tüm güçlerin kopmaz ve ayrılmaz bir parçasıdır ve ulusal kurtuluş mücadelesini veren halkların ve emperyalizme karşı savaşan tüm güçlerin yanında onlarla aktif dayanışma içersindedir. IUS Şili öğrencilerinin mücadelelerini aktif olarak desteklemiş ve Şili halkının yanında yerini almıştır, ayrıca bu konuda çok geniş bir kampanya düzenlemiştir. «Her üniversite Şili ile dayanışmanın bir merkezi durumuna getirilmelidir.» sloganı bu kampanyanın geniş boyutlarını gösteriyor. Uluslararası öğrenci hareketinin gücünü göstermesi açısından burada şunları da söylemek isterim. 8 Mayısta IUS'in düzenlediği bu kampanyada tüm Avrupa ve Latin Amerika'da aynı anda, aynı sloganlarla aynı eylem platformunda dünya gençliği birleşecek toplantılar düzenleyecek, konuşmalar yapacaklar, Şili halkı ile dayanışmalarını tek bir sesten yük seltecekler, duyuracaklar.

Angola'da ve diğer Afrika ülkelerinde IUS ta başından beri anti-sömürgeci savaşımı desteklemiştir. Bu gün biz Angola'nın yeniden inşası için çalışıyoruz. Angola'ya tıp öğrencilerinin oluşturduğu bir enternasyonal grubu bir kaç ay kalmak üzere gönderiyor ve Vietnam'da bir okul inşa ediyoruz.

IUS aynı zamanda Filistin halkının savaşımıyla da büyük bir dayanışma kampanyası yürütüyor. IUS Filistin devriminin kahramanlarının çocukları için bir okul yapımı örgütlüyor. IUS Kıbrıs halkının da emperyalizme karşı savaşımını yürekten destekliyor. Daha geçen hafta Kıbrıs'da uluslararası dayanışma haftası dolayısiyle IUS temsilcileri orada idi. IUS'e üye bütün ulusal öğrenci örgütleri Türkiye ve Yunanistan hükümetlerine Cumhurbaşkanı Makarios'a ve Birleşmiş Milletler'e BM kararlarının uygulanması için telgraflar gönderdik. Faşizme karşı savaşan Latin Amerika halkını da destekliyoruz. Şili'nin dışında Uruguay, Paraguay ve Bolivya gibi ülkelerle dayanışma sürüyor. Afrika'daki harekette şimdiki önemli mücadele ırkçılığa karşı Güney Afrika ve Zimbabwe halkının verdiği savaşım. IUS aynı zamanda İspanyol halkının faşizme karşı verdiği mücadelede yakından ilgili ve sıcak dayanışmasını sürdürüyor. Portekiz'de de öyle. IUS Portekiz halkının faşizme karşı savaşımını destekledi, bu gün de faşizm tehlikesine karşı verdikleri savaşı destekliyor. IUS aynı zamanda Türkiyeli öğrencilerle de dayanışma eylemleri düzenleyecek. Biz halen Türkiyeli arkadaşlarla bu konu üzerinde görüşmelere

başladık. Türkiyeli öğrencilerle, halkıyla, gençliğiyle emperyalizme karşı nasıl dayanışma eylemleri koyarız. Bunları genel olarak düşünüyoruz.

■ Türkiyeli öğrenciler Şili halkının faşizme karşı direnişinde nasıl somut gösterebilirler? Şimdiye kadar bazı şeyler yapıldı ancak yeterli değil. Sizin gazetemiz yoluyla Türkiye gençliğine ulaştırmak istediğiniz somut eylem biçimleri var mı?

Tabii ki Türkiye gençliği ve öğrencilerinin esas dayanışması kendi ülkelerindeki mücadeleleridir. Çünkü onların ülkelerinin demokratikleştirilmesi için savaşması, barış, demokrasi ve toplumsal ilerleme savaşımına katılması dayanışmanın esas göstergesidir. Bu geneldir. Bunun dışında şunu belirtmeliyim ki Türkiyeli gençler ve öğrencilerden gelecek olan politik desteğin önemi büyüktür. Bizim enternasyonal dayanışma fikrimiz, cuntanın uluslararası planda tamamen soyutlanmasıdır. Eğer Türkiye hükümetine cuntayı tanımaması için baskı yapılırsa çok önemlidir. İşçilerden, öğrencilerden imzalar toplamak direnişe para yardımı kampanyası açmak Şili cuntasına politik tutukluların serbest bırakılmasını isteyen telgraflar ve bildiriler göndermek. Esas olarak ta bu gün Luis Corvalan yoldaşın ve diğer 13 Halk Birliği liderinin haksız mahkemelerini protesto etmek. BM'lere Şili'de insan haklarının savunulmasında daha etkili ve güçlü eylemler isteyen mektuplar yazılabilir. Eğer BM'le ilgilenilirse ki çok önemlidir.

■ İYG yoluyla, Türkiyeli anti-faşist, anti-emperyalist öğrencilere, gençliğe, IUS ve CP-FUCH adına iletmek istediğiniz bir dayanışma mesajınız var mı?

Şunu belirtmeliyim ki bu gün bizim dayanışma sözcüğünün bizim için anlamı derindir. Çünkü içinde savaştığımız koşullarda dayanışmanın ne anlama geldiğini çok iyi biliyoruz. Türkiye'de faşizme karşı savaşan kardeşlerimizin bu savaşımı bizimdir, bizim de savaşımımızdır. Savaşım metodlarımızda, yollarımızda farklılıklar olabilir fakat sonuç olarak aynıdır. Bunun için dirki biz Şili öğrenci hareketi adına sizi yürüttüğünüz mücadeleye tam desteğimizi belirtiriz. Ümit ederiz ki bizim, sizin mücadelenize katkılar yapacağımız günler gelecektir. Burada şunu eklemeliyim ki Türkiye gençliği ve Öğrencileri emin olmalıdırlar ki onların verdikleri savaşım «Uluslararası Öğrenci Birliği» yoluyla uluslararası öğrenci hareketine duyurulacaktır. Biz UÖB olarak bu konuda elimizden gelen katkıyı yapacağız. Uluslararası öğrenci hareketinin her alanında bunun için uğraşacağız. Bildiğimiz gibi UÖB BM'in, UNESCO'-nun üyesidir ve dünyada muazzam sayıda öğrenciyi mobilize etme kapasitesi vardır. Bizim 90 ulusal öğrenci birliği üye örgütümüz vardır. Bunun dışında UÖB'nin 40 ulusal öğrenci Birliğiyle sıcak dayanışması kardeşçe ilişkileri vardır. Ortak eylem düzenleme olanakları dayanışmayı artırmak için eylem koyabilme olanakları açıktır.

GENÇLİK ve SANAT

nazım hikmet köşesi

ONLAR Kİ

Onlar ki toprakta karınca,
suda balık,
havada kuş kadar
çokturlar;
korkak,
cesur,
hakim,
ve çocukturlar
ve kahreden
yaratan ki onlardır,
destanımızda yalnız onların maceraları vardır.

Onlar ki uyup hainin iğvâsına
sancaklarını elden yere düşürürler
ve düşmanı meydanda koyup
kaçarlar evlerine
ve onlar ki bir nice mürtede hançer üşürürler
ve yeşil bir ağaç gibi gülen
ve merasimsiz ağlayan
ve ana avrat küfreden ki onlardır,
destanımızda yalnız onların maceraları vardır.
En bilgin aynalara
en renkli şekilleri aksettiren onlardır.
Asırda onlar yendi, onlar yenildi.
Çok sözler edildi onlara dair
ve onlar için:
zincirlerinden başka kaybedecek şeyleri yoktur,
denildi.

/kitap

«UYANDIRILMIŞ TOPRAK»

Uyandırılmış toprak, ünlü sovyet yazarı M. Şolohov'un ikinci büyük eseridir. Şolohov, bu eserinde bir kazak köyü olan Gremyaçiy Log'da işçi Davidov yönetiminde yapılan **kolhoz** kurma çalışmalarını, karşılaşılan sorunları gerçekçi bir anlatımla verir. Uyandırılmış Toprak sovyet edebiyat hazinesinin seçkin eserlerinden biridir. Gorki ile başlayan sosyalist gerçekçilik, Şolohov'da daha da yetkinleşmiştir. Yazar doğayı, kazak köylülerin çeşitli katmanlarının yapısını, tutkularını çelişkilerini, akıcı, şiirsel bir dille ve abartmadan anlatır. Uyandırılmış Toprak'ta işçi sınıfının iktidar olduğu yeni bir dünya serilir gözler önüne. Burada saklananlar, gizli toplantılar yapanlar, yıkılmış çarlık düzeninin temsilcileridir. Dünya üzerinde ilk kez emekçilerin özgür olduğu bir devlet kurulmuştur. Ama işçi sınıfının önünde, siyasi iktidarı ele geçirmek kadar güç bir sorun, sosyalist ekonomiyi kurma sorunu vardır.

Davidov, köylerde kollektifleştirme işini gerçekleştirmekle görevlendirilmiş yirmibeşbin işçiden biridir. Bilinçli bir işçidir ama, yazar her şeyiyle yetkin bir kişi olarak vermez onu. Daha pek çok şey öğrenecektir. Çünkü, köylülerinin yaşamı, işçi sınıfının yaşamı gibi disiplinli değildir. Ve uygulama alanında sınıf savaşımının pek çok karmaşıkbağları, çoğu kez açığa çıkmayan gizli ilişkileri vardır.

Devrime karşı en tehlikeli güç olarak, burjuvazi ile ortak oldukları siyasi iktidarı yitiren, buna karşılık, alt yapıdan henüz atılmamış olan zengin toprak ağalarını, **(kulakları)** gösterir yazar. İlk yapılan iş, kulakların mallarına el koyarak kollektifleştirmek olur. Ama asıl güçlük, orta hallilerin kolhoza girmelerini sağlamaya çalışma sırasında çıkar ortaya. Kararsız ve kaypaktır orta halli köylüler... Çoğunluk kolhoza karşı çıkmaz ama, güven de duymazlar. Bir orta halli olan Nikolay Lyuşna şöyle der : «Kolhozu nasıl kuracaksınız? Orada nasıl bir hayat yaşıyacaksınız diye görmek istiyorum. İyi olursa, ben de girerim. Kötü olursa ne diye katılayım?»

Öte yandan, Makar Nagulnov gibi partililerin sert çıkışları, bunları daha da ürkütmekte; karşı - devrimci güçlerle birleşmeye itmektedir. Örneğin Nagulnov, hükûmete hakaret ettiği için, bir kazak'ı tabancayla döver; tohumluk buğday vermeyi reddeden üç kolhozcuyu bir gece hapseder. Oysa orta halli köylüye karşı şiddete baş vurmak yanlıştır. Şolohov, Davidov ve şûra başkanı Razmiyötnov'un ağzından Nagulov tipini eleştirir.

Kolhoza katılanların sayısı hızla olmasa da, gittikçe artar. Ama insanların, yılların verdiği tutkuları ve alışkanlıkları atması kolay değildir. Partizan Lyubişkin sıska ineğini kolhoza yanağında bir tırnak iziyle getirir. Orta halli Kondrat Maydannikov boş ahırını, payına düşen toprak parçasını gördükçe gizli gizli göz yaşı döker. Kolhozda nöbetçi olanlar en çok kendi hayvanlarına yem verirler. Bu kişiler kendilerini mallarına, mülklerine bağlayan bağları henüz söküp atamamaktadırlar. İşçi sınıfının bir görevi de geçmişin bu olumsuz, bu kemirici tutkularını yok etmek; insanları toplumsal bir düzene, toplu çalışmaya alıştırmaktır.

Bütün güçlüklere karşın, kolhozlarla başlayan sosyalist ekonomiyi kurma çabaları başarıya ulaşacaktır. İşçi sınıfı, yenilen burjuvaziyi alt yapıdan da tasfiye edecektir. Olayların akışı bunu göstermektedir. Kolhoza girmesine rağmen kulaklar'la gizlice işbirliği yapan orta halli Ostrovnov, bu gidişin farkına varmakta; kolhozcuların başarılarını gördükçe Polovtzev gibi kişilerle yaptığı işbirliğinden ötürü pişmanlık duymaktadır.

Uyandırılmış Toprak, anlatımının gerçekçiliği, bir yazarın çağında gelişmekte olan olaylarla bağlantı kurması, halkının sorunlarını ve çözüm yollarını göstermesi ile örnek bir eser olarak ortaya çıkar.

EMEKÇİ HALKIN DAVASIYLA SIKI BAĞLAR KURMAK

TARİHİN HER DEVRİNDE YAZARIN SOYLUSU HALKIN YANINDA, SOYSUZU KARŞISINDA OLAGELMİŞTİR.

S. Eyuboğlu

Bu sayımızda da bir derleme çalışması olarak, **«emekçi halkın davasıyla sıkı bağlar kurmak»** ilkesini ele almaya çalışacağız. Bu ilke, **«halka hizmet ve partizanlık»** ilkesinden ayrı düşünülmemelidir. Hatta bir bakıma, **«halka hizmet»** ile **«partiye bağlılık»** arasında kurulabilen özdeşliği, bir başka anlamda tamamlayan, ona renk katan bir öge sayabiliriz bu ilkeyi...

Günümüzden insanlığın geçmişine baktığımızda, hemen her toplumda en yetkin sanat ve edebiyat kişilerinin genel olarak, dönemlerini en iyi yansıtanlar olduğunu görürüz. Dönemlerini en iyi yansıtanlar da, özellikle halkın nesnel yaşam koşullarından kaynaklananlardır. Sadece bu kaynaklanma bile, ilerici bir geleneğin doğmasına yol açıyor. Bu geleneği sürdüren sanatçılar arasında en yüce olanları, halkının mutluluğa kavuşması, insanca yaşıyabilmesi uğrunda hem sanatını hem de yaşamını verenlerdir.

İlerici geleneğin çağdaş anlamda sözcüsü olan sanatçılar, genel olarak, yazılı ve sözlü ulusal kültür kaynaklarından yararlanırlar. Söz konusu sanatçıların yapıtları, bir bakıma, bu kaynakların evrensel ilkeler ışığında, günün yaşamı ile yeniden yoğrulup verilmesi sonucunda doğmuştur. Gününü en iyi veren bir yapıt, zorunlu olarak yarına da açılır.

Bu doğrultuda yapıtlar veren pek çok sanatçı vardır elbet Bunlardan biri de, 1789 Fransız Devrimi'nden sonra bağımsızlık hareketleri hızla gelişmeye, yayılmaya başladığında ülkesinin hem dili hem yüreği olmuş, halkının davasıyla özdeşleşmiş olan Macar ozanı **Sandor Petöfi**'dir. Şiirini ve yaşamını ulusal bağımsızlık savaşına adamış, savaşta ölmüş ve ölümsüzleşmiştir Petöfi...

... yurt çağırıyor seni
Bugün vakit, yarın geç
Tutsak mı yaşayacağız,
özgür mü?
Sorun bu. Karar ver, seç!

Yüreği halkının bağımsızlık savaşımı için çarpan Petöfi'nin şiiri de, halkının yaratıcı ve ilerici öz taşıyan geleneği ile atbaşı yürümüştür.

Şöyle yeriyor Macar soylusunu, onun diliyle söyleyerek:

Ekmek elden su gölden
Neden çalışayım öyleyse,
neden
......
Yurttan murttan bana ne
Yurdun derdinden, o
binlerce
Boş ver dertler geçer
kuzum

Ben macar soylusuyum.

Bu dizeleri yazan Petöfi, daha gencecik yaşında başlamıştı savaşa, ulusal bağımsızlık için... Şiirini vermişti, canını vermişti halkının davasına...

Sanatçı, elleriyle ve kafalarıyla dünyayı yeniden yaratan emekçi halkın yanında yer almalı; yapıtlarının kaynağı onların çağlar boyunca sömürücü güçlere karşı verdikleri savaşımlar olmalıdır. Dimitrov bu konuya şöyle açıklık getiriyor: **«Burjuva yazarları gibi yalnız lirik bir şekilde aşktan, sübjektif duygulardan bahsetmek istemiyen bir kaç yabancı yazar tanıyorum. Onlar da proletaryanın devrimci hareketine bir katkıda bulunmak istiyorlar. Ve bu zavallı kabiliyetler düşünüyor, tekrar düşünüyor, yazabilecek bir şey arıyorlar. Oysa milyonlarca insanın ateşli kavgasına baksalar, binlerce dava, grev, gösteri, işçilerle sınıf düşmanlarının mücadelesini görseler, Leipzig davasının belgelerini daha yakından inceleseler, yazacak çok daha iyi konular bulabilirler».**

Sanatçı ezilen halkın yanında da bir bakıma sanatı ile döğüşmelidir. Ama, bütün sanatçılardan da bu tutum beklenemez. Ve bu tutumu benimsemedi diye, yurdunun gerçeklerini sadece sergiliyen, yapılan baskıları dile getiren sanatçılar da bir kenara atılamaz. Bunun yanında, toplum yaşam koşullarını derinlemesine inceleyerek, geleceği kuracak olan güçleri sezen, sanatı ve eylemiyle halkının ileriye yönelik savaşına katılan bir **M. Gorki;** ülkesinden uzak bir köşede olmasına karşın, yüreği ve kalemiyle Bayezit meydanında olabilen bir **N. Hikmet;** «**Guernica**» sıyla İspanya'daki faşizmle hesaplaşan bir **Picasso,** elbette ki, onlardan çok daha ayrı bir yere sahip olacaktır.

Emekçi halkın devrimci davasına katkıda bulunmak isteyen her ilerici, yurtsever sanatçı, yapıtlarıyla insanlığın ilerlemesi için verilen savaşın yanında yer almak zorundadır. Çağdaş kapitalist - emperyalist sistemde, sanatçının yanında yer alacağı güçler **«işçi sınıfı ve onun doğal müttefikleri»** yani emekçi halktır.

Dimitrov, **«yaşasın devrim, deyip duran bir kimse devrimci bir yazar değildir. Yalnız işçi kitlelerini devrime çağırmada katkısı bulunan, onları düşmana karşı mücadelede birleştiren bir yazar devrimci sayılır.»** der.

Sanatçı, emekçilerin emeklerinin ürünlerine sahip olabilmek amacıyla verdikleri savaşın etkin savaşçılarından olabilmek için, sadece burjuvazinin bayağılıklarını sergilemekle kalmamalı; bu bayağı, zehirli, ezici olguların yerine iyiyi, güzeli de koymalıdır. Bu yöntemi uygularken sanatçı, her zaman yüreklilikle ve doğru olanı vermelidir. Doğru olanı verirken de, sadece olumlu kahramanları değil, olumsuz olanlarını da kanıt olarak gösterebilmelidir. Halkı, taşıdığı güce, geleceğin yaratıcısı olduğuna ve geleceği biçimlendirmedeki yeteneğine inandırmalıdır. Saldırgan olmayan; sadece yapıcı, yaratıcı olan halka, yarattıklarını, onurlarını, özgürlüklerini korumak için savaşan, özünde barışa ve demokrasiye saygılı ve saygıya değer emekçi halka karşı, sanatçının görevidir bu.

Düşman geldiğinde can
veren hep o
Kılıç sallayan hep o,
bakın.
Niçin? hep yurdu
savunmak için mi?
Hakkı olduğu yeri yurt
bilir ancak kişi
Hiç bir hakkı yok oysa bu
halkın!

diyordu Petöfi...

DİMİTIR BLAGOEV
SEÇMELER
22.5 Lira
temel yayınlar
P.K: 102 Kızılay - Ank.

İŞÇİ - GENÇLİK DAYANIŞMASI

(Baştarafı 1. sayfada) te devrimcilerin» yüreklerindeki korkuyu daha da arttırdı. Onların korku, telaş ve çırpınmaları artadursun, işçi sınıfı hareketi ken di tarihine eşsiz kazanımla rından birini daha ekledi.

1 Mayıs, işçi sınıfının, aydınların, gençliğin, bütün ilerici, demokratik güç lerin miting alanlarında, yığınsal gösterilerde birleş tikleri, ortak istemlerini haykırdıkları, köklü politik ve sosyal değişimlerden yana özlemlerini dile getirdikleri bir gün olarak da anımsanacak...

Bu açıdan, işbirlikçi burjuvazinin, gerici güçlerin ve işçi sınıfı hareketinden gittikçe açığa düşenlerin yüreklerindeki korku ve telaş daha da büyüktür ve büyüyecektir.

Fakat burada daha çok, 1 Mayıs dolayısıyla biraz daha güçlenen işçi - gençlik dayanışmasına değinmek istiyoruz. Gençlik hareketinin uluslararası deneyimlerinden, somut pratiğinden çıkan ve her zaman inatla savunduğumuz bir ilkeyi, bir kez daha tekrarlıyalım. Gençlik hareketi ancak işçi sınıfının öncülüğü altında kalıcı ve sürekli olabilir. Mücadelesi ve eylem programı bu ilkeye dayanmayan bir gençlik hareketi kısır kalmaya mahkum olduğu kadar, burjuvazinin saptırma ve yozlaştırma yön temlerine de açık sayılır.

Gençlik hareketini, işçi sınıfının öncülüğü altında geliştirme ilkesini teorik bir doğru olmaktan çıkarıp, pratikte yaşanılan bir gerçek haline getirmek zorundayız. İşçi sınıfının grev ve direnişlerine onur vermek, yığınsal gösterilerine örgütlü ve disiplinli bir biçimde katılmak, gençlik hareketi ile işçi sınıfı hareketi arasında canlı, sürekli ve organik bağların kurulması açısından son derece önemlidir. İlerici gençliğin bu yolla işçi sınıfından öğreneceği çok şeyler vardır. Fakat bu asla yeterli sayılamaz! Çünkü, gençlik ta 1963'lerden bu yana, işçi sınıfının çeşitli direnişlerinde yeraldı, ona yandaşlık etti. Ne var ki kimi yerde işçi - gençlik dayanışmasının en güzel örneklerinin verildiği bu eylemler, gençlik hareketi içerisinde yanlış eğilimlerin filizlenmesine engel olamadı.

Bugün gençlik haretetine daha ileri bir politik perspektif kazandırma ve yanlış eğilimleri yok etme çabasının başarısı, işçi-gençlik dayanışmasını her alanda geliştirmeye ve yaygınlaştırmaya bağlıdır.

İşçi - gençlik dayanışmasının sadece doğruluğundan sözetmek, ya da bu dayanışmayı yalnızca belirli alanlara sıkıştırmak, gençlik hareketine bu yönden gerekli olan genişlik ve derinliği yeterli ölçülerde kazandıramaz.

O halde yapılması gereken nedir?

Genel gençlik hareketini işçi sınıfının yakın ve uzak hedefleriyle birleştirecek, eşgüdümlü hale getirecek bir eylem platformu nu yaratmak; pratikte işçi sınıfı hareketinin sendikal ve politik birliğinden yana bir tutum izlemek, işçi - gençlik dayanışmasının bugünkü somut adımlarını oluşturmaktadır.

Gençlik hareketi, işçi sınıfının birliğinden yana olmak, bu birliği engelliyen bölücü akımlara karşı durmak zorundadır.

Evet! 1 Mayıs'ta, işçi sınıfına ters akımların sesleri cılız, sloganları boğuktu! İşçi sınıfının ulusal ve sosyal kurtuluş yolunda yürüyen gençliğin sesi daha gür ve sloganları daha canlıydı!

İlerici gençliğin yolu bugün her zamankinden daha aydınlıktır...

İLERİCİ GÜÇLER GENÇLİĞİ SAVUNUN!

(Baştarafı 1. sayfada) ra karşı geniş yığınları birleştirmek olanaksızdır. Bilindiği gibi, yolsuzluklarla, vurgunlarla, rüşvetlerle faşist saldırılar arasında sıkı bağlar vardır.

İLERİCİ GÜÇLER GENÇLİĞİ SAVUNMALIDIR

Son olarak, Kadıköy Mühendislik ve Mimarlık Yüksek Okulu öğrencisi Mehmet Dağbaşı, SBF öğrencisi Ali Fuat Okan, İşçi Mehmet Kocadağ'ın egemen güçlerin beslemesi faşist sürüler tarafından öldürülmesi olayları da göstermek tedir ki, **gençlik üzerindeki kanlı katliam planlı bir pasifikasyon çerçevesinde sürdürülmektedir.** Yurdun her köşesinde, hemen hemen hergün tekrarlanan, ölüm ve yaralanma ile sonuçlanan faşist saldırılar karşısında can güvenliğinden veya öğrenim özgürlüğünden sözetmek olanaksızdır. İşbirlikçi burjuvazinin beslemesi faşist çeteler yurtları, okulları işgal etmekte, ilerici öğrencileri okula zorla sokmamakta, gelenleri kurşunlamaktadır. İşin en tehlikeli yanı, hergün biteviye tekrarlanan bu faşist saldırılar karşısında demokratik kamuoyunun nasırlaşmaya başlamış olmasıdır. Bu egemen güçlerin bir taktiğidir: Faşist saldırıları ve bunun sonucunda ortaya çıkan ölüm ve yaralanma olaylarını «olağanlaştırmak», demokratik, ilerici kamuoyunu kayıtsız bir konuma sürüklemektir. Faşist saldırılar sonucu ölen veya yaralanan ilericilerin haberlerinin ilerici basında bile «vakay-ı adiye» cinsinden geçiştirilmesi, bunun acı bir örneğidir. **Egemen güçlerin taktiğini bozmak için, demokratik kamuoyu nu sürekli diri tutmak, geniş yığınları kucaklayan birleşik, disiplinli, güçlü eylemler düzenlemek gerekir.**

Gençliğin kitlesel kırıma tabi tutulması olayına ilerici, demokratik güç ve kuruluşlar kayıtsız kalamazlar.

ÇAĞRI

CHP'ne sesleniyoruz: Faşist saldırılar, sosyalist, demokratik solcu, sosyal demokrat ayırımı yapmamaktadır. Gençliğe olduğu kadar tüm demokratik güçlere yönelik olan faşist saldırılara karşı verilen demokratik mücadelede CHP daha aktif bir konuma geçmeli, etkin kitle eylemleri düzenlemelidir.

DİSK'e sesleniyoruz : Bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme mücadelesinde işçi sınıfının yandaş gücü olan gençliğe yöneltilen kanlı teröre dur deyiniz! 1 Mayıs yığınsal gösterisi gibi disiplinli eylemlerde, demokratik kuruluşlarla oluşturulacak dayanışmalarda DİSK etkin bir konum almıştır. Gençliği işçi sınıfının kanatları altına almak, kanlı teröre karşı onları savunmak için, DİSK'in ve ona bağlı sendikaların harekete geçmeleri kaçınılmaz bir zorunluluktur.

Öğretmenlerin, teknik elemanların, mimar ve mühendislerin, memurların demokratik yığın örgütleri olan TÖB-DER, TMMOB, TÜTED, TÜM-DER, TÜS-DER örgütlerine sesleniyoruz : Büyük sermayenin eli kanlı temsilcilerinin yönettiği faşist saldırılar, gençliğe yönelik olduğu kadar, aydınlara, teknik elemanlara, öğretmenlere ve memurlara da yöneliktir. Gençliğin can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü mücadelesi, memurların toplu sözleşmeli, grevli sendika hakkı elde etmek mücadelesinden ayrılamaz. Ortak düşmana karşı ortak eylemler düzenleyerek gençlere destek olunuz! Onları yalnız bırakmayınız!

Bütün annelere, babalara sesleniyoruz : Gençliğe yöneltilen faşist teröre karşı çocuklarınızla omuz omuza dövüşünüz! Daha yığınsal ve yaygın bir örgütlenmeye giderek mücadele alanını genişletiniz! Çocuklarınızı faşist çetelere teslim etmeyiniz!

TÜRK TELEFON İŞÇİLERİNE

(Baştarafı 5. sayfada) cuların gazetesi olan «Halkın Sesi» gazetesinde Maden-İş Sendikası I. Bölge Başkanını suçlayarak, tamamen bozguncu olduklarını isbat ettirdiler. Yazılarında hep DİSK ve en önemlisi Maden-İş Sendikasına hücum ediyorlardı. Fabrikada da işveren ilân tahtasına bir yazı astı. İşyerinde atölyelerini kapatıp, işçilerin kanuni haklarını vereceğini açıkladı.

İşyerinde tamamen, bozguncu, işçi sınıfının ideolojisine ters düşen bu kişiler 130 kişinin ekmeğiyle oynayıp, patronların ekmeklerine yağ sürücü olduklarını ispatladılar. Biz de fabrikadaki gerçek durumu gördüğümüz için bir yurtsever olarak açıklanmasını yararlı bulduk.

Bu akımlar Türk Telefonda işçiye yapacağını yaptılar önemli olan başka yerlerde çalışanlar bu oyuna gelmesinler. Tüm işçiler bu maocu dediğimiz sapık ideoloji sahiplerini tanımalı. Bunlarla mücadele vermelidir.

Türk Telefon işçilerinden bir grup.

FAŞİST CİNAYETLERE SON

(Baştarafı 1. sayfada)

Mehmet Dağbaşı, İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ (İGD) ve İLERİCİ MİMARLAR ve MÜHENDİSLER DERNEĞİ (İMD)'nin bir üyesi olarak, DİSK'in 1 Mayıs yığınsal gösteri hazırlıklarına aktif bir biçimde katılmış, işçi - gençlik dayanışmasının somut örneğini vermiş bir devrimci arkadaşımızdı. DİSK'in «Faşizme Geçit Yok» sloganını duvara yazarken okulda polislerin açtığı yaylım ateş sonucu öldürülmüştür. Aslında bu, bir öğrencinin öldürülmesinin boyutlarını aşan ve gerici burjuva basının 1 Mayıs öncesi açtığı yıldırıcı kampanya ile birlikte düşünülmesi gereken bir olaydır. Amaç iki yönlüdür: Birincisi, 1 Mayıs'tan önce gerilimi arttırarak, kamuoyunda büyük olayların olabileceği izlenimini yaratmak, böylelikle işçilerin, emekçilerin 1 Mayıs gösterisine yığınsal bir biçimde katılmasını önlemek; ikincisi, öğrenci gençliği «gözdağı» vererek, işçi sınıfının yanında saf tutmasını engellemektir. Ancak, bu gerici oyun, işçi sınıfının çelik disiplini karşısında bozuldu, amaçlarına ulaşamadı. Yüzbinlerce işçi, emekçi, genç Taksim Meydanı'nda buluşarak, dayanışmanın en somut örneğini verdiler.

Üyeleri Mehmet Dağbaşı'nın ölüm olayını basına ortak bir açıklama ile duyuran İGD ve İMD, ayrıca CHP Genel Başkanı B. Ecevit'e bir telgraf çekerek faşist cinayeti protesto etmişlerdir.

HAKKARİ'DEN HABER VAR !

(Baştarafı 3. sayfada) hapishaneler yapanlar halkımızın düşmanlarıdırlar. Halk düşmanları, ezilen halkın pençesinden kurtulamıyacaklardır.

Gizli ajanları ile aşiretler arasına nifak sokan, emekçi halkı birbirine düşüren gerici iktidar tekrar gizli ajanlarını «aracı» olarak koymakta, güya onları «barıştırmak» istemekte, altan da körüklemektedir.

Ama bu halkın öz çocuğu olan ilerici, yurtsever, devrimci gençlik, gizli ajanların yüzünü halka teşhir etmekte ve aşiretler arası kavgalara aracı olarak girip onlara gerçek sorunlarını anlatmakta, düşmanlarını göstermektedir. «Gizli ellerin» körüklediği böylesi kavgalardan birisi geçenlerde oldu. Devrimci gençler araya girip aşiretleri barıştırınca Hakkari «Gizli el» başı küplere bindi: «Benim içerisinde olmadığım barışkayı kabul etmem. Bir kaç çoluk-çocuk nedir ki gidip Kurroları barıştırıyorlar.» diye ağzından salyalar saçmış. Ya ne sandın bay satılmış? Bu halk artık yatıyor mu? Bu halk sizin kimin, neyin uşaklığını yaptığınızı bir çok örnekleriyle öğrenmiştir.

Hakkari'de, köhnemiş düzene karşı oluşan devrimci halk muhalefeti bugün daha ileri boyutlara ulaşmaktadır. Bunda ilerici, yurtsever Hakkari gençliğinin büyük bir payı vardır. Bu yiğit halk çocukları her türlü tehlikeleri göze alarak bildiri dağıtmakta, geceler düzenlemekte, seminerler vermekte, bozuk düzeni ve iktidarlarını teşhir etmekte ve halkımızın mücadele edeceği hedefleri kavratmaktadırlar halka.

Binlerce devrimci selam; emperyalizme, faşizme, sömürgeciliğe ve tüm sapık akımlara karşı dişe diş yiğit bir mücadele örneği sergileyen emekçi Hakkari halkına ve ilerici yurtsever gençliğine. Binlerce, binlerce selam sizlere yiğit HAKKARİ'lim.

HAKKARİ'Lİ İSKO

ürün
SOSYALİST DERGİ

- 1 Mayıs üzerine...
- Toplumsal İlerleme Belgisi : içeriği ve barış için mücadele ile ilgisi...
- Lenin'in öğretileri ışığında Modern Emperyalizm...
- Sovyetler Birliği Haberler Ajansı «TASS»dan, Ayın Haber Özetleri...
- Kitapçı-bayi ve toplu istek yapanlara % 25 indirimli ve ödemeli gönderilir.
- İsteme adresi : P.K. 41 Sirkeci - İstanbul

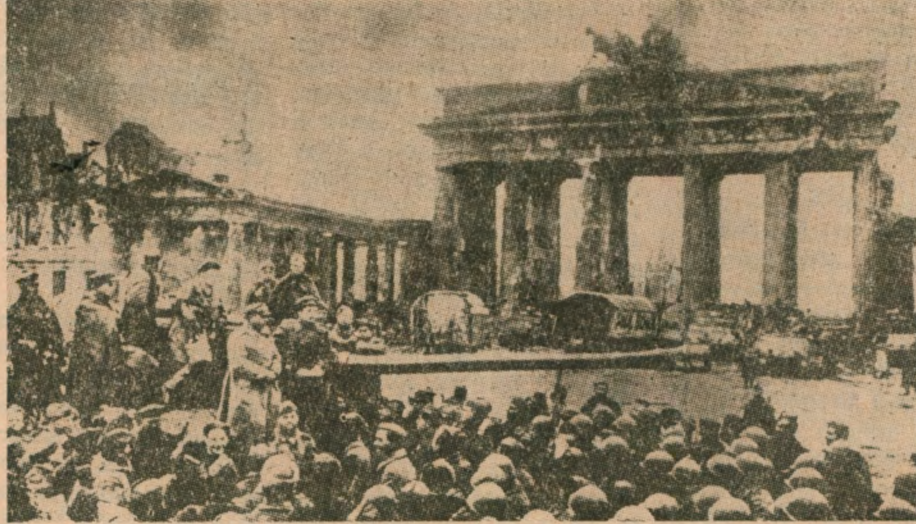

Geleceğim bekle beni
Bütün gücünle bekle
Soluk sıkıntılarla ağırlaşan
Yağmurlar içinde bekle beni
Karlar tozarken bekle
Ortalık ağarırken bekle
Kimseler beklemezken bekle beni
Tek bir haber çıkmasa uzaklardan
Saçma da olsa bekleyişin
Bekle yine
Yalnız sen olsan bile bekleyen
beni
Bekle
Bekle beni.
Bekle beni geleceğim

Konstantin SİMONOV

FAŞİZME KARŞI ZAFERİN 31. YILDÖNÜMÜNDE

ZAFER İLERİCİ DÜNYANINDIR !

Otuzbir yıl önce, 2 Mayıs 1954 günü, dünyayı altı yıl boyunca kan ve ateşe boğan faşist Alman orduları kayıtsız şartsız teslim oluyor ve «Bin yıllık Reich» masalı tarihin çöplüğüne atılıyordu.

Emperyalist tekellerin ikinci paylaşım savaşı 1 Eylül 1939'da Alman ordularının Polonya'ya saldırmasıyla başlamıştı. Ardından tüm Avrupa, Afrika ve Asya'ya yayılan faşist orduları esas hedef olarak Sovyetler Birliği'ni seçtiler. Hedef dünyanın ilk sosyalist ülkesini dünyadan silmekti. Hitler savaşın başında şöyle diyordu: **«Moskova öyle kuşatılmalıdır ki, hiçbir Rus askeri, erkek, kadın veya çocuk hiçbir Moskovalı kaçamasın. Gerekli hazırlıklar yapılsın ve Moskova ve çevresi su altında bırakılsın. Bugün Moskova'nın bulunduğu yerde bir deniz meydana gelmelidir. Diğer şehirlere gelince şunu bilmelidir ki, onlar alınmadan önce top ateşi ve bombardıman uçaklarıyla enkaz haline çevrilecektir.»** 22 Haziran 1941 sabahı, üç milyonluk orduları, panzer birlikleri, sayısız uçak ve tanklarla faşist orduları Sovyet topraklarına girdiler. Tutsak ettikleri Sovyet yurttaşlarını kadın, çocuk, ihtiyar demeden öldürdüler. Kentleri yaktılar, yıktılar. Sovyet Ulusu faşizme karşı büyük bir direnme gösterdi. Stalingrad traktör fabrikaları üzerine mermiler yağarken işçiler içerde tank üretimini sürdürüyorlardı. Fabrikalar doğu'ya taşınmış, kadın, ihtiyar, çocuk, sakat, cephede dövüşmeyen herkes fabrikalarda durmadan, dinlenmeden cepheye silah, mermi, araç üretiyordu. Sovyetler Birliği'nden, Fransa'ya dek tüm işgal altındaki topraklarda partizanlar, direnme savaşçıları faşizme karşı dişe diş bir mücadele veriyorlardı. Partizanlar, ülkelerini faşistlerden kurtarmak için şu yemini ediyorlardı: **«Yakılan kasabaların ve köylerin, öldürülen kadınlarımızın ve çocuklarımızın, halkıma yapılan işkence, zulüm ve aşağılamanın öcünü düşmandan acımaksızın ve yılmaksızın alacağıma, ailemi ve halkımı faşist köleliğine bırakmaktansa, düşmanla yapılan bu kanlı savaşta yok olmayı yeğ tutacağıma yemin ederim.»**

Ve 2 Şubat 1943 sabahı «Katyuşa»ların cayırtıları arasında saldırıya geçen Sovyet ordularının önünden kaçmaya başladı Alman faşistleri. Bu kaçışta Berlin'e dek sürdü. Alman işgali altındaki uluslar bağımsızlık bayrağını yükseltiyorlardı. Berlin önlerinde çarpışırken ölen 19 yaşındaki Vladimir Çursin defterine şöyle yazmıştı: **«Savaşa, partinin bana verdiği görevin tam bilincinde olarak gidiyorum. Ölürsem ülkem için hayatımı vereceğim. Tüm yoldaşlarımdan Berlin'e ulaşmadan durmamalarını istiyorum.»** Arkadaşları Çursin'i toprağa verirken Komsomol kartına şunları yazdılar: **«Yoldaşların isteğini yerine getirdi. Berlin alındı!»**

Savaşta ölen 50 milyonun 20 milyonunu veren Sovyet Ulusu adına Mareşal Jukov Berlin'i teslim alırken, Nazi generalleri emperyalist savaş kışkırtıcıları adına teslim belgelerini imzalıyorlardı.

Faşizmin yenilgiye uğratılmasının otuzbirinci yılında emperyalizm, giderek güçlenen dünya sosyalist sistemi, kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfı hareketi ve ulusal kurtuluş savaşları karşısında geriliyor. Anti-emperyalist güçler, savaş kırkırtıcısı emperyalist güçlere barışı dayatıyor.

Bu ortamda dünya gençliği barış için, savaşsız bir dünya için, anti - emperyalist dayanışmayı güçlendiriyor.

Faşizme karşı zaferin otuzbirinci yıldönümünde, dünya barışını, ulusların barış içinde birarada yaşamalarını kalıcı kılmak, emperyalist tekellerin hakimiyetini kırmak için güçlerimizi birleştirmeliyiz.

Ulusal ve sosyal kurtuluşları için savaşan ulusların mücadelelerini gençlik sonuna dek tüm varlığıyla destekleyecektir. Şili'de, İspanya'da, İran'da olduğu gibi halkların ve gençliğin faşist rejimlere karşı verdiği mücadele dünya gençliğinin sürekli ve etkin desteğini yanında bulacaktır. Dahası, dünya gençliği tüm gücünü ve enerjisini anti-emperyalist mücadelelerin tüm alanında ilerleme uğrunda harcayacaktır.

Faşizme karşı zaferin 31. yıldönümünde ilerici yurtsever Türkiye gençliği, dünya gençliği ile birlikte ortak sloganlarını haykırıyor. **GENÇLİK, ANTİ - EMPERYALİST DAYANIŞMA, BARIŞ VE DOSTLUK İSTİYOR!**

DORTMUND GENÇLİK FESTİVALİ YAPILDI

Geçtiğimiz 24 Nisan'da Federal Almanya'nın Dortmund kentinde onbinlerce gencin katıldığı Gençlik Festivali yapılmıştır. Dortmund Festivalini, SDAJ (Sosyalist Alman İşçi Gençliği) ve MSB (Marksist Öğrenciler Birliği) gibi Federal Almanya'nın en büyük ve yığınsal gençlik ve öğrenci örgütleri düzenlemişlerdir. Dortmund Festivali'ne Federal Almanya'da bulunan İspanyol, Yunan, Yugoslav, Portekiz, Türkiye ve diğer ülkelerin genç öğrenci ve emekçileri de yığınsal bir biçimde katılmışlardır. Ayrıca uluslararası gençlik ve öğrenci örgütleri de dayanışmalarını çeşitli biçimlerde göstermişlerdir. Festival'de gençliğin çeşitli sorunları üzerinde durulmuş ve çözüm yolları tartışılmıştır.

Dortmund Gençlik Festivali, zengin bir program çerçevesinde sona ermiştir. Sosyalist ve kapitalist ülkelerden bir çok gençlik örgütü, tiyatro, folklor ve müzik ekipleri ile program içerisinde yeralmışlardır. ABD'den Angela Davis ve şimdi faşist Generaller Çetesi'nin kanlı çizmeleri altında bulunan Şili'den Gladys Marih Festivale şeref konuğu olarak katılmışlardır.

Aynı zamanda Festival, uluslararası dayanışmanın somut bir örneği olarak kendini belirlemiştir. Dortmund Gençlik Festivali; emperyalizme, faşizme, gericiliğe, ırkçılığa, sömürgeciliğe ve yeni-sömürgeciliğe karşı ulusal bağımsızlık, demokrasi, barış, sosyal ilerleme ve sosyalizm uğrunda mücadele eden halkların dayanışmasını dile getiren bir forum niteliğine dönüşmüştür. Gençlik, anti-emperyalist dayanışma, barış ve dostluk için and içmiş, savaş gücünü bilemiştir.

Önümüze konan gerici yasalardan ötürü Türkiye gençliği olarak Festivale katılamadık. Ancak kalbimiz onlarla birlikte çarptı ve önümüze konulan gerici yasaların biran önce kalkması için bu doğrultuda sebatlı bir mücadele vermemiz gerektiğini bir kez daha anladık.

Selam olsun dünyanın her köşesindeki ilerici gençliğe.

Selam olsun uluslararası gençlik dayanışmasının somut bir örneği olan Dortmund Festivaline.

İLERİCİ yurtsever GENÇLİK ★ Onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi ★ Sahibi : Serter Ersin ★ Sorumlu yönetmen : Bahattin Seven ★ Yönetim yeri : Divanyolu, Klodfarer cad. Örer İşhanı, No : 33 - 35/11, Cağaloğlu - İSTANBUL ★ Yazışma adresi: P.K. 914, Sirkeci - İSTANBUL ★ Abone : 6 aylık 25 TL, 12 aylık 50 TL ★ Anadolu Dağıtımı: / Ege Dağıtımı: DATİC / Ankara Dağıtımı: Ankara Dağıtım ★ Dizgi tertip: Başaran, Baskı: Ufuk Matbaası ★ Son baskı : 8-MAYIS

İLERİCİ yurtsever GENCLİK
Gazetesinin özel sayısıdır.
50 kuruş.

1 MAYIS

İşçi sınıfının uluslararası birlik ve dayanışma bayramı 1 Mayıs

Kapitalizmin doğuşu ile birlikte sermaye ile emek arasındaki çelişki de başladı. Bir yanda üretim araçlarına sahibolan, emekçilerin ürettiği değere elkoyan sermaye sahipleri (burjuvazi); diğer yanda çalışacak bir iş bulabildiklerinde boğaz tokluğuna günde 14-15 saat çalışan, iş-gücü'nü satarak yaşamlarını sürdürmeye çalışan, zincirlerinden başka kaybedecek bir şeyleri olmayan işçi sınıfı.

Derebeyliği (feodal toplumu) yıkmak için emekçilere **«özgürlük, eşitlik, kardeşlik»** vaadeden burjuvazi, emekçilerin gücüyle, kanlarıyla derebeylik düzenini yıktılar. Ve özgürlük isteyen emekçileri günde 15 saat çalışmaya, kadınları çocukları sömürüye açlığa, kapitalist düzene, yani ücretli köleliğe mahkum ettiler.

Örgütlü burjuvazi karşısında, işçi sınıfı birleşmeye ve mücadele etmeye başladı. İşçiler-emekçiler özgürlük için, eşitlik için, sömürüsüz bir dünya için mücadele ediyorlardı. Gün doğumundan gün batımına dek çalışan işçilerin ilk hedefi 8 saatlik işgünü idi.

19. yüzyılın sonları... Amerika Birleşik Devletleri... Amerikan kapitalizmi, ülke işsizler ordusuyla doluyken, düşük ücretlerle küçük çocuklar, kadınlar, ölesiye çalıştırılırken şu aşağılık propagandayı yayıyor: **«Savaş sonrasında kendilerine su ve ekmek bulabilecek bir gelir düzeyi sağlanan işçiler minnettar olmalıdırlar».**

1874 yılı başında, kapitalistler dört eyalette birden ücretlerin düşürülmesine karar verdi. İşçi sınıfı bu karara karşı direndi. 13 Ocak 1874 günü işçiler kitlesel bir gösteri düzenlediler, burjuvazi gösteriyi silahlı adamları ve atlı polisler eliyle zorla bastırdı. Pek çok işçi yaralandı ve tutuklandı. Kısa bir süre sonra Pensilvanya'da kömür işçileri harekete geçti. Direniş kanlı bir biçimde kırıldı. 10 işçi lideri asıldı, 14'ü zindanlara atıldı. Amerikan işçi sınıfının direnişi yayılıyor, burjuvazinin baskısı da yoğunlaşıyordu. 1877'de Baltimur'da silahlı polislerin ateşi sonucu 12 işçi öldürüldü. Mücadele içinde işçi hareketi yükseliyor ve örgütleniyordu. Birleşen sendikalar 8 saatlik işgünü için mücadelede kararlıydılar.

1 Mayıs 1886 günü Amerikan işçi sınıfının en bilinçli ve örgütlü kesimi sekiz saatlik çalışma günü için ülke çapında GENEL GREV ilân etti. Polis grevi kırmak için sokak serserilerini silahlandırdı. Şikago'da işçilere ateş açıldı. Bu olayı protesto etmek için ertesi gün Desplains alanında binlerce işçi toplandı. Kalabalık dağılmak üzere iken burjuvazinin yetiştirdiği bir kışkırtıcının (provakatör) attığı bomba ortalığı karıştırdı. Bomba ile birlikte polisler silahlarını çekip işçilere ateş etmeye başladılar: Kadınlara, çocuklara, buldukları her canlı varlığa... Olaylar sonunda **Parsons, Spies, Fischer** ve **Engel** isimli dört yiğit işçi önderi idam edildi.

1889'da Paris'te toplanan dünya işçilerinin büyük kongresi II. Enternasyonal, 1 Mayıs gününü dünya işçilerinin dayanışma bayramı olarak ilân etti.

Dünya işçileri 1 Mayıs'ı kitlesel bir biçimde kutlamaya başladılar:

● **1 Mayıs 1889 Fransa:** İşçi bayramı ilk kez kutlanıyordu. Paris'te ve 138 kentte gösteriler düzenlendi. Marsilya'da 50.000 işçi toplandı. Hükümet tutuklamalara başvururken, Paris'in burjuvaları kenti terkediyorlardı.

● **1 Mayıs 1889 Avusturya:** Viyana'da gösteriler üzerine yoğun bir terör uygulandı. Ajanlar, provakatörler olaylar çıkardılar. Tutuklanan 19 yaşındaki işçi Taveraier şöyle ifade veriyordu: **«İyiki gösteriyi yaptık. Çünkü 1 Mayıs'tan önce sabah 6'dan akşam 10'a dek çalışıyorduk. Şimdi 1 saatlik öğle tatilimiz var.»**

● **1 Mayıs 1891 Fransa:** 8 saatlik iş günü için imza toplandı, gösteriler birbirini izledi. Polis adam vurmada... 21 yaşından küçük 8 kişi ve 11-13 yaşlarında 2 çocuk kurşunlandı.

● **1 Mayıs 1906 Fransa:** 40.000 grevci işçiye karşı 20.000 asker harekete geçti. 1100 işçi öldürüldü. Fransa'da 1 Mayıs'ın yasalarla bayram olarak tanınması Fransız işçi sınıfının kararlı mücadelesi sonucu 1946 yılında gerçekleşti.

● **1 Mayıs 1913 Çarlık Rusyası:** St. Petersburg'da büyük gösteriler yapıldı. Hükümetin engelleme çabalarına ve işverenlerin lokavt tehditlerine rağmen 250000 grevci 1 Mayıs gösterilerine katıldı.

● **1 Mayıs 1929 Almanya:** Berlin polisi 1 Mayıs gösterilerini yasakladı. Sendikalar yasağı tanımadı. **«45 saatlik çalışma haftası, 8 saatlik çalışma günü (gençler için 6 saat)»** istemleriyle gösteriler yaptılar. Polis, işçilere ateş açtı. Sonuç: 33 ölü, 30'dan fazla yaralı.

● **1 Mayıs 1936 Bulgaristan:** Örgütlü işçiler faşist krallık hükümetine karşı, 1936 1 Mayıs'ını anti-faşist ve anti-emperyalist bir kitle gösterisine dönüştürdüler.

● **1 Mayıs 1939 Bulgaristan:** İkinci Emperyalist Dünya Savaşı öncesi. İşçi sınıfı ve tüm emekçiler faşizme ve savaşa karşı, bağımsızlık, barış, dostluk isteklerini haykırdı. Polis, 100 kişiyi yaraladı, 300 kişiyi tutukladı.

1 Mayıs dünyanın birçok ülkesinde işçi sınıfı tarafından kutlana geldi yıllar boyu.

1886'dan bu yana işçi sınıfı, emekten yana bir dünya için verdiği mücadelede ileri adımlar attı. Yirminci yüzyılın başında Çarlık Rusyası'nda işçiler, köylüler, emekçiler iktidarı kapitalistlerin, büyük toprak sahiplerinin elinden alarak iktidara geldiler. Üretim araçlarının özel ellerde bulunmasına, insanın insanı sömürmesine son verdiler. Dünyanın ilk işçiden yana, ilk emekten yana, ilk sosyalist ülkesini kurdular. Dünyanın dört bir yanındaki emekçiler, ilk sosyalist ülkeye, emperyalistlerin yönelttiği saldırıyı göğüsledi, dünyanın ilk özgür ülkesini korudu. O günden bu yana işçi sınıfının dünya ölçüsündeki iktidar mücadelesi gelişti. Birçok ülkede işçi sınıfı, tüm emekçilerle elele iktidara geldi. Bugün dünyanın üçte birini emekten yana, sosyalist ülkeler oluşturmaktadır. 20. yüzyılın başında dünya nüfusunun % 69'u sömürge ülkelerde yaşamaktaydı. Yükselen ulusal kurtuluş savaşları sonucu bu ülkelerin büyük bir kısmı bağımsızlığına kavuştu. Özgürlüğe kavuşan ülkeler kapitalist olmayan yolda ilerlemekteler. Bugün dünyanın % 4'ünü kaplayan sömürgelerde ulusal kurtuluş savaşları tüm sıcaklığıyla sürmektedir. Henüz sömürünün, kapitalizmin boyunduruğu altındaki ülkelerin işçi sınıfları burjuvaziye karşı dişe diş bir mücadele vermektedirler.

Dünya sosyalist sistemi, ulusal kurtuluş savaşları ve kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfı hareketleri giderek güçlenmekte, dünyada barışın korunmasını emperyalist ülkelere dayatmaktadır. Dünya üzerinde 1 Mayıs'ın kitlesel olarak kutlanageldiği 60'a yakın ülke işçi sınıfı bağımsızlık, demokrasi, barış, toplumsal ilerleme ve sosyalizm istemlerini haykırıyor. Türkiye işçi sınıfının da bu ülkelerle birlikte bayramını kutladığı bu günde, Türkiye işçi sınıfının davasına yaşamını adamış büyük şair Nazım Hikmet'in şu şiiri akla geliyor:

1 Mayıs
yaşım yirmi
Lenin sağ.
Bir tek Kızıl Meydan
150 Milyon insan.
35 yıl geçti aradan,
yaşım yine 20,
Lenin yine sağ,
Kızıl Meydanlarda
1 Milyar insan

1976 1 Mayıs'ında şunları ekleyebiliriz şiire:
1 Mayıs 1976
Nazım yine sağ
Taksim meydanında
Yüzbinlerce insan

1 Mayıs emekten yana ülkelerde sosyalist kuruculuk uğraşı veren ve kapitalist ülkelerde mücadelelerini sürdüren işçilere, bağımsızlık savaşı veren halklara ve tüm emekten yana olanlara kutlu olsun.

GREV

Fabrikada, sokakta,
alnı açık duranların yanında
dev gibi doğruldular.
Zafer yakında.
Bilek var, vuruşmaya.
Güç var, korunmaya.
Soluk var, harcanmaya.
Zafer yakında.
Can var, verilecek.
Kardeş var, ayakta.
Kardeşe can feda.
Zafer yakında
GUILLEVIC (Çev: A. Kadir)

1 MAYIS MARŞI

Günlerin bugün getirdiği
Baskı, zulüm ve kandır
Ancak bu böyle gitmez

Sömürü devam etmez
Yepyeni bir güneş doğar
Bizde ve ülkelerde

1 Mayıs! 1 Mayıs!
İşçinin-emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda
İlerleyen halkın bayramı

Yepyeni bir güneş doğar
Dağların ufuklarından
Mutlu bir hayat filizlenir
Kavganın doruklarından
Yurdumun güneşli günleri
Mutlak gelen gündedir

Gün gelir gün gelir
Zorbalar kalmaz gider
Devrimin şanlı yolunda
Bir kâğıt gibi erir gider

1 Mayıs! 1 Mayıs!
İşçinin-emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda
İlerleyen halkın bayramı

ÖĞRENMEYE ÖVGÜ

En kolayından başla öğrenmeye,
çoktan geldi zamanı,
sakın geciktik falan deme!
Alfabe yetmez ama, öğren onu,
başla bir kez ve dayan!
Ne yap yap, öğren her şeyi,
ve ne yap yap, başa geç!
Sürgünde misin, öğren!
Zındanda mısın, öğren!
Mutfakta mısın, öğren!
Altmışında mısın, öğren!
Ve ne yap yap, başa geç!
Sen, evsiz barksız, okula git!
Sen, tir tir titreyen, ·yut bilgiyi!
Sen, aç ve çıplak, al kitabı eline!
Bir silahtır sana o,
sarıl ona, başa geç!
Sıkılma, arkadaş, araştır, sor!
Kulak asma her söylenene,
gözünü dört, aç, kendin gör!
Bir şeyi kendin öğrenmedin mi,
onu bilmiyorsun demektir!
İyi bak şu hesaba,
sensin onu ödeyecek olan!
Her koltukta oturana mim koy,
nasıl gelmiş oraya, sor soruştur!
Ve ne yap yap, başa geç!

BERTOLT BRECHT
(Çev: A. Kadir)

"Bahar ve çiçek bayramı" burjuvazinin olsun Bizim bayramımız 1 Mayıs

HAVA DÖNDÜ, İŞÇİDEN İŞÇİDEN ESİYOR YEL!

BİR MAYIS

1 Mayıs 1973

Kışın istibdadı bitmiş, çıkmışım sokağa
karanlığın zulmü yıkılmış, çıkmışım sokağa
acının harmanı kalkmış, çıkmışım sokağa

çıkmışım sokağa, bolluğun sofrası donanmış
çıkmışım sokağa, umudun coşkusu yayılmış
çıkmışım sokağa, mutluluğun tezgahı kurulmuş

duyanlarla el eleyim benden önce bu sevinci,
el ele olacağım duyacaklarla benden sonra.

Kemal ÖZER

Türkiye'de yüzyılı aşan işçi hareketleri tarihinde 1 Mayıs'ların önemli bir yeri vardır. Türkiye'de 1 Mayıs «İşçi Bayramı» olarak 1910 yıllarından itibaren kutlanmaya başlanmıştır. Türkiye işçi sınıfı davasına sahip çıkarken, uluslararası bayram gününe de sahip çıkmıştır. Ancak, Türkiye'de kutlanan ilk 1 Mayıs'lar yığınsal gösterilere dönüşmemiştir. İlk kitlesel 1 Mayıs'lar işçi sınıfının yabancı işgal kuvvetlerine karşı dövüştüğü ulusal kurtuluş savaşı yıllarında gerçekleştirilmiştir.

1921 yılında Sakarya'da, ölüm kalım savaşlarının verildiği, tren istasyonunun birkaç kez elden ele geçtiği günlerde istasyon duvarlarında «Bütün Ülkelerin İşçileri Birleşiniz» yazılıydı. Aynı yıl İstanbul kenti, Fransız, İngiliz, Amerikan, İtalyan ve Yunan işgali altında ezilirken, kukla padişah hükümeti, işbirlikçiler işgal kuvvetlerinin uşaklığını yapıyorlardı. Bu ortamda işçiler siyasal örgütleri ile 1 Mayıs günü bir yürüyüş düzenlediler. Binlerce işçi 1 Mayıs 1921'de Saraçhanebaşında toplandı ve Hürriyet-i Ebediye tepesine kadar yürüdüler. Hürriyet-i Ebediye tepesinde söz alan Sadrettin Celâl Antel ve Mustafa Fazıl gibi işçi önderleri 1 Mayıs'ta tüm dünya işçilerinin sermayenin egemenliğine karşı verdikleri mücadeledeki kararlılıklarını belirten konuşmalar yaptılar. İşçi sınıfının bu heybetli gösterisi, işgalci güçlere ve onlarla bütünleşen yerli işbirlikçilere korku saldı. İşgal altındaki İstanbul halkına umut ve güç verdi. İşçiler, İstanbul sokaklarına «Bütün Ülkelerin İşçileri Birleşiniz» diye yazdılar.

Kurtuluş savaşında en ön cephede işçiler, emekçiler döğüşüyordu. Geceyi gündüze katarak cepheye silah, mermi hazırlayanlar da işçiler, emekçilerdi. Kurtuluş savaşının tüm yükü işçi sınıfının omuzlarındaydı.

1922 yılında emperyalist Fransız donanması Mersin Limanına demir attı. «Teslim olun» çağrısına karşı ilk isyan bayrağını işçiler kaldırdılar. 1 Mayıs günü Mersin'de binlerce emekçi büyük bir gösteri yaptı. Duvarlara yazılan yazılarda, bildirilerde «Yaşasın 1 Mayıs! Kahrolsun Emperyalizm! Kahrolsun Emperyalistlerin uşağı İstanbul Hükümeti!» sloganları yer alıyordu.

1923 1 Mayıs'ında İstanbul'da tütün işçileri grev yapmaya, Adapazarı İmalâtı Harbiye işçileri işçi bayramını kutlamaya karar verdiler. Birçok yerli ve yabancı işletmelerdeki işçiler «yabancı şirketlere el konulması, 1 Mayıs'ın resmen işçi bayramı olarak tanınması, 8 saatlik iş günü, hafta tatili, serbest sendika ve grev hakkı» istemleriyle greve gittiler. Grev yapan ve 1 Mayıs bildirilerini dağıtmak isteyen işçiler tutuklandı. «Türkiye Büyük Millet Meclisini iskat ve meşruiyetine isyanı tazammun eder» bahanesiyle tutuklamalar genişletildi.

1 MAYIS BİRLİK MÜCADELE DAYANIŞMA GÜNÜDÜR !..

1924'de ağır koşullara rağmen 1 Mayıs kitlesel ve örgütlü bir biçimde kutlandı. Ellerinde pankartlarla Cebeci'den yürüyüşe geçen işbaşı giysili işçilerin arkasından Ankara'lı esnaflar, emekçiler ve aydınlar geliyordu. «Halka demokratik tüm haklar tanınmalıdır» haykırışlarıyla o muhteşem kalabalık Meclisin önünden geçti. Aynı akşam bir kapalı salon toplantısı düzenlendi. Arkasından geniş tutuklamalar başladı. 8 saatlik işgünü için bildiri dağıtanlar ve daha birçok insan zindanlara atıldı. «Amele Teali Cemiyeti» kapatıldı.

1 Mayıs son olarak kitlesel bir biçimde 1925'de kutlandı. Sermayedarlar, işçi sınıfımızın dayanışma ve mücadele bilincini, dünya işçileriyle olan kopmaz bağlarını simgeleyen 1 Mayıs'ın kitlesel gösterilere dönüşmesinden korktular. Burjuvazi, 1925 yılında 1 Mayıs'ı «Bahar ve Çiçek Bayramı» olarak ilân etti. 1925 yılında yürürlüğe giren Takriri Sükun Yasası işçi sınıfının tüm mücadelesini yasakladı. 1936 yılında faşist İtalyan Ceza Yasalarından alınan 141 ve 142. maddeler Türk Ceza Yasasına konuldu. 1938'de bir yasa ile sınıf esasına göre dernek kurmak bir kez daha yasaklandı.

Fakat, işçi sınıfı ağır baskılara rağmen 1 Mayıs'ı yaşatmaya devam etti. Örneğin, 1938'den sonraki tek parti döneminde Adana'da bir 1 Mayıs günü aniden fabrikaların paydos düdükleri çalmaya başladı. Bir anda Cumhurbaşkanı İnönü'nün kente geleceği haberi yayıldı. İş yerleri tatil edildi. Bando ve tüm kolluk kuvvetleri istasyon çevresinde toplanmıştı. Aynı anda ise kentin başka bir yöresinde, bir bahcede toplanan işçiler 1 Mayıs'ı kutluyorlardı. Polis olayı haber alıp gelene dek işçiler dağılmıştı. Polis bahçede, direkte dalgalanan bayrakları ve bildirileri buldu.

İşçi sınıfı üzerinde sürdürülen tüm baskılar onun mücadele ateşini söndüremedi. İşçi sınıfı demokrasi ve özgürlük yolunda yeni kazanımlar elde etti.

Saraçhane mitingi, Kavel, Kozlu, Paşabahçe, Demirdöküm, Derby, 15-16 Haziran bu kazanımların elde edilmesi ve korunmasında kilometre taşlarıydı. Ulusal sendikal örgütü DİSK'i kuran Türkiye işçi sınıfı onu adım adım geliştirerek bugüne gelmiştir. Bugün, yeni katılma kararı alanlarla birlikte yarım milyon işçi DİSK çatısı altında bağımsızlık, demokrasi, barış, toplumsal ilerleme ve sosyalizm savaşımı vermektedir. Onbinlerce, yüzbinlerce işçinin DİSK'le bütünleşmesini sermaye sınıfları silah zoruyla önlüyor, Tariş'te, Seydişehir'de ve birçok işyerinde olduğu gibi.

İşveren ve sarı sendika çemberini kıran işçi sınıfı, işçiye karşı, 13. 17. gibi maddeleri içeren, lokavtı hak sayan, grev hakkını kısıtlayan 274 ve 275 sayılı yasaların kabul edildiği 24 Temmuz'u işveren bayramı olarak görüyor. Türkiye işçi sınıfı yarım yüzyıl sonra ilk kez kendi bayramı: 1 MAYIS İŞÇİ BAYRAMINI kitlesel bir biçimde kutlamaktadır. Barış ve özgürlükten yana güçlerin ağırlık kazandığı dünyamızda, yüzyılı aşan mücadelesinde, birçok yiğit evladı karada, denizde katledilen Türkiye işçi sınıfı dünya emekçileriyle birlik ve dayanışmasını haykırıyor.

Ölümsüz Güzelce'nin dediği gibi: «Bu gün kırlarda eğlenmeyi, çiçek toplamayı burjuvaziye ve sınıf uzlaşmacısı sendikalara, Türk-İş'e bırakıyoruz». YAŞASIN DÜNYA İŞÇİLERİNİN BİRLİK-MÜCADELE-DAYANIŞMA GÜNÜ 1 MAYIS!

TÜRKİYE İŞÇİ SINIFINA SELAM

Türkiye işçi sınıfına selam!
Selam yaratana!
Tohumların tohumuna, serpilip gelişene selam!
Bütün yemişler dallarınızdadır.
Beklenen günler, güzel günlerimiz ellerinizdedir,
haklı günler, büyük günler,
gündüzlerinde sömürülmiyen, gecelerinde aç yatılmıyan,
ekmek, gül ve hürriyet günleri.

Türkiye işçi sınıfına selam!
Meydanlarda hasretimizi haykıranlara,
toprağa, kitaba, işe hasretimizi,
hasretimizi, ayyıldızı esir bayrağımıza.

Düşmanı yenecek işçi sınıfımıza selam!
Paranın padişahlığını,
karanlığın yobazın
ve yabancının roketini yenecek işçi sınıfına selam!

Türkiye işçi sınıfına selam!
Selam yaratana!

Nazım HİKMET

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİ

DEMOKRATİK HAKLAR UĞRUNDA İLERİ !

1 MAYIS'TA BULUŞALIM

MEHMET ERTÜRK
T.MADEN İŞ SENDİKASI
GENEL SEKRETERİ

1 Mayıs tüm dünya işçilerinin emperyalizme, her türlü sömürüye karşı birlik, dayanışma ve mücadele günüdür. Renk, dil, din, ırk farkı gözetmeden tüm dünya işçileri, bu günü tek bir yumruk ve tek bir yürek olarak, uluslararası dayanışma duyguları içerisinde bayram yaparak kutlarlar. İşçi sınıfı, bu günü bayram ve şenlik yaparak kutlamaya hak kazanmıştır. Çünkü 1 Mayıs'ların faturası, burjuvaziye ve onun soygun ve talan düzenine karşı verilen mücadelede işçilerin kanıyla yazılmıştır. Ama dökülen bu kanlar, bir yandan işçi sınıfının yolunu aydınlatan meşaleler olurken, diğer yandan, dünya işçilerinin birlik ve dayanışmasını, uluslararası dayanışma bağlarının gelişmesini sağlayan sınıf kardeşliğini de geliştirmiştir.

Bazı ülkelerde çok görkemli bir biçimde kutlanır 1 Mayıslar. Örneğin sosyalist ülkelerde. Bu ülkelerin işçi sınıfı, yalnız burjuvaziye karşı çeşitli ekonomik ve demokratik haklarını geliştirmekle kalmamış, kendisi iktidarı ele alarak, insanın insanı sömürmediği, eşitliğe, kardeşliğe dayalı özgür bir düzenin kurulmasını da sağlamıştır. 1 Mayıslar, sosyalist ülkeler işçi sınıfının tarihi başarılarını simgeleyen birer anıttır. Bu yüzden 1 Mayıslar sosyalist ülkelerde büyük şenlikler yapılarak kutlanırken, bir yandan da sosyalist üretimin engin başarılarını sergilendiği bir alan haline getirilir.

Bazı ülkelerde ise 1 Mayısın işçi bayramı olarak kutlanması burjuvazi tarafından yasaklanmıştır. Sayıları gittikçe azalan faşist ülkelerle, demokratik hak ve özgürlüklerin baskı altında tutulduğu ülkelerdir bunlar. Üzülerek ve utançla belirtmek gerekir ki bu ülkeler arasında Türkiye'miz de bulunmaktadır. Emperyalizme ve uzantısı isdibdata karşı ulusal kurtuluş savaşından zaferle çıkmış bir ulusun işçi sınıfına 1 Mayıs'ı yığınsal olarak kutlamak yasaklanmıştır. Kurtuluş savaşı yıllarında emperyalist orduların işgalinde bulunan İstanbul'da 1 Mayıs işçi sınıfımız tarafından yığınsal olarak kutlanırken, son 55 yıldır buna izin verilmemesi, hakim sınıfların alınlarından kolay kolay silemeyeceği bir utanç belgesidir.

Üstelik Türkiye'deki hakim sınıflar 1 Mayısı işçi bayramı olarak yasaklamakla kalmamış, onu işçi sınıfına unutturmak için elinden gelen çabayı harcamıştır. Dünyada hiç bir örneği olmayan bahar bayramı yutturmacasını getirmiştir. Düzmece işçi bayramları oluşturmuştur. Sendikalar, grev ve toplu sözleşme yasalarının çıkarıldığı 24 Temmuz işçi bayramı olarak ilân edilmiştir. Ama 24 Temmuz'da çıkarılan yasaların, sendika seçme özgürlüğünü baltalayan, genel grev ve dayanışma grevini engelleyen hükümlerle donatıldığı, sarı ve sınıf uzlaşmacısı Türk-İş yönetici kliği dışında tüm işçi sınıfımızca kavranmıştır. İşçi sınıfımız 24 Temmuz'u bayram olarak kutlamak bir yana, sendikal hareketimizin tarihine geçen kara bir leke olarak lanetlemektedir.

«Gerçekler İnatçıdır» Burjuvazinin tüm engellemelerine, baskı ve terörüne karşın, 1 Mayıs Türkiye işçi sınıfına unutturulamamıştır. Ve asla unutturulamayacaktır. 55 yıl aradan sonra işçi sınıfımız, 1 Mayıs 1976'yı dünyadaki sınıf kardeşleri gibi, ülkemizde de bu kez yığınsal olarak kutlayacaktır.

İşçi sınıfının tek ve güçlü ekonomik ve ulusal kitle örgütü olan DİSK, 1 Mayıs işçi bayramını yığınsal olarak kutlamak için yoğun çalışmalar içine girmiştir. 55 yıl aradan sonra işçi sınıfımız yığınsal ve coşku içerisinde bayramlarını kutlamanın kıvancını tadacaktır.

Tüm emekçi halkımızın, ilerici, demokrat, yurtsever güçlerin geniş desteğiyle yığınsal bir biçimde kutlanacak olan bu bayram, hiç kuşku yoktur ki, özelde işçi sınıfı hareketine ve genelde işçi sınıfı önderliğinde tüm emekçi halkımızca verilen bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme mücadelesine yeni ve ileri katkılar getirecektir.

Doğaldır ki, 55 yıllık yasaktan sonra işçi sınıfımızın 1 Mayıs'ı yığınsal olarak kutlaması sosyal kurtuluş ve demokrasi mücadelesinden, ileri demokratik bir düzen kurma mücadelesinden ayrı düşünülemez.

1 Mayıs 1976 yığınsal kutlamasının ayırd edici özelliklerinden biri de budur.

Tüm ilerici, demokrat, yurtsever güçler, 1 Mayıs'da işçi sınıfı önderliğinde gösteri alanında buluşalım.

Bugün, işçi sınıfının başı çektiği, tüm emekçi halk katlarını saran toplumsal hareket fabrikalarda, tarlalarda, işyerlerinde, okullarda, hayatın her alanında boy vermektedir. İşçi sınıfı ve onun etrafında halkalanan emekçi halk kitleleri şu acil demokratik isteklerini ileri sürmektedir:

● **Faşist yuvalar dağıtılmalıdır!**

● **Devlet Güvenlik Mahkemeleri kaldırılmalıdır!**

● **Sıkıyönetimsel baskılara son verilmelidir!**

● **141-142-146. maddeler kaldırılmalıdır!**

● **Tüm gerici yasalar iptal edilmelidir!**

● **Gerçek bir toprak reformu demokratik bir biçimde gerçekleştirilmelidir!**

● **Tarım işçileri sigorta kapsamına alınmalı, tüm sosyal hakları güvence altına alınmalıdır!**

● **Gizli oy, açık sayım ilkesine dayanan referandum hakkı yasalaşmalıdır!**

● **Genel grev, dayanışma grevleri hakkı sınırsız olarak tanınmalıdır!**

● **Çığ gibi büyüyen işsizliği önleyecek, pahalılığı durduracak tedbirler alınmalıdır!**

● **Genel sağlık sigortası gerçek anlamda ve eşit bir biçimde uygulanmalıdır!**

● **Memurlara ve öğretmenlere toplu sözleşmeli grevli sendikal haklar tanınmalıdır!**

● **Emperyalist devletlerin yeraltı ve yerüstü zenginliklerimizi soymasına son vermeli, tekeller kaldırılmalıdır!**

● **Ulusal ayrıcalığa ve ulusal baskıya son verilmelidir!**

● **Nato'dan çıkılmalı, ikili anlaşmalar yırtılmalı, üsler kapatılmalıdır!**

● **Amerika defol!**

● **Kıbrıs'ın bağımsızlığına, toprak bütünlüğüne, egemenliğine dokunulmamalıdır! Kıbrıs sorunu uluslararası platformda çözülmelidir! Saldırgan emperyalist güçlerin, Nato'nun, CIA'ın Kıbrıs'ı bölme, taksim politikası boşa çıkarılmalıdır!**

● **Komşularımızla, bütün dünya ülkeleriyle karşılıklı yarar ilkesine dayanan iyi ilişkiler kurulmalı, barışçıl bir dış politika izlenmelidir!**

● **Bütün bu isteklerin gerçekleşebilmesi için, gerici MC iktidarı yıkılmalı, yerine halktan yana, demokratik bir iktidar iş başına geçirilmeli, sosyalizmin yolunu açacak ileri demokratik bir düzen oluşturulmalıdır!**

Gençlik emekçi halkımızın ayrılmaz bir parçasıdır ve onun ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesinin içindedir. Bundan ötürü, yukarıda genel hatları ile belirttiğimiz acil istekler aynı zamanda gençliğin istekleri olarak ele alınmalıdır. Ancak, bunun dışında gençliğin bir yaş kategorisi olmaktan gelen kendine özgü bazı istekleri vardır. Bunlar, genel olarak şöyle belirtilebilir:

● **Öğretim kurumlarında öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği sağlanmalıdır!**

● **Bilimsel ve yönetsel özerkliğe sahip üniversite!**

● **Okullardaki polis karakolları kaldırılmalıdır!**

● **Gençliğin örgütlenmesi önüne konan tüm engeller kaldırılmalıdır!**

● **Gerici «ortaöğretim disiplin yönetmeliği» iptal edilmelidir!**

● **18 yaş seçme hakkını söke söke alacağız!**

● **Yaygın ve politeknik eğitim sağlanmalıdır!**

● **Tüm sosyal haklar, emekçi gençler ve çocuklara da sağlanmalıdır!**

● **İşgünü saati emekçi gençler ve çocuklar için en fazla 8 saat olmalıdır, mesleki eğitim bu sürenin içinde sayılmalıdır!**

● **Emekçi gençler, çocuklar ve kızlar için eşit işe eşit ücret ilkesi uygulanmalıdır!**

● **Silahlanma yarışının, gençler üzerindeki olumsuz yansımaları giderilmelidir!**

● **Tarım alanında çalışan genç emekçilerin ve çocukların ekonomik, sosyal hakları güvence altına alınmalıdır!**

Bütün bu isteklerin hayata geçirilmesi için tüm ulusal demokratik güçlerin eylem birliği, buna bağlı olarak tüm ilerici gençliğin birliği zorunludur. Yığınsal bir biçimde kutladığımız işçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günü 1 Mayıs gösterilerinin bu doğrultuda ileri bir adım olacağına inancımız tamdır.

● **Yaşasın işçi sınıfının uluslararası birlik dayanışma günü 1 Mayıs!**

● **Yaşasın işçi sınıfının uluslararası dayanışması!**

● **Yaşasın işçi sınıfının birliği!**

● **Yaşasın işçi sınıfının bilimsel dünya görüşü Sosyalizm!**

● **İşçi-gençlik dayanışması güçlensin!**

● **Yaşasın dünya gençliğinin dayanışması!**

● **Dünya gençliği, anti-emperyalist dayanışma, barış, dostluk istiyor!**

● **Dünya gençliği ile birliğimizi engelleyen gerici yasalar kahrolsun!**

● **Emperyalizm, faşizm, gericilik, ırkçılık karşısında tüm ilerici gençlik birleşin!**

● **Yaşasın ilerici gençliğin birliği!**

İLERİCİ yurtsever GENÇLİK ● Onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi ● Sahibi: Serter Ersin ● Sorumlu yönetmen: Bahattin Seven ● Yönetim yeri: Divanyolu Klodfarer cad. Örer İşhanı, No: 33-35/11, Cağaloğlu-İSTANBUL ● Dizgi: Alfabe. Baskı: Barış Matbaası ● Son baskı: 30-4-976